

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708
Internet: <http://www.slglasnik.org>
E-mail: sglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net

Петак, 30. децембра 2005. године
БАЊА ЛУКА
Број 118 Год. XIV

Жиро-рачуни: Развојна банка АД Бања Лука
- NLB Group 562-099-00004292-34
Zepher комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61

1348

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О БОРАВИШНОЈ ТАКСИ

Проглашавам Закон о боравишној такси, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет другој сједници, одржаној 21. децембра 2005. године - а Вијеће народа 28. децембра 2005. године потврдило да усвојеним Законом о боравишној такси није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-747/05
29. децембра 2005. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О БОРАВИШНОЈ ТАКСИ

Члан 1.

Овим законом утврђују се обавеза плаћања боравишне таксе, обвезници плаћања и наплате таксе, начин распоређивања и коришћења средстава прикупљених по основу наплате боравишне таксе.

Члан 2.

Изрази коришћени у овом закону имају следеће значење:

- **Боравишна такса** - је такса коју плаћа домаћи и страни држављанин који се изван свог пребивалишта користи услугама ноћења у смјештајном објекту у којем се обавља угоститељска, односно туристичка дјелатност.

- **Под смјештајним објектима** - подразумијевају се следећи објекти: хотел, хотелско насеље, туристичко насеље, гарни хотел, апартхотел, апартманско насеље, пансион, мотел, камп, собе за изнајмљивање, апартман, омладински хотел (хостел), планинарски дом, одмаралиште, преноћиште, кућа за одмор и слични објекти.

Члан 3.

Боравишна такса се плаћа по сваком оствареном ноћењу. Страни држављани плаћају боравишну таксу под истим условима као и домаћи држављани.

Члан 4.

Од плаћања боравишне таксе ослобођени су:

1. дјеца до дванаест година старости,
2. слијепи, глуви и остала лица са тешким психо-физичким инвалидитетом,

3. учесници школских екскурзија које организују школске установе (основног, средњег и високог образовања),

4. лица која на лијечење у лијечилишта упуते здравствене установе,

5. лица која обављају сезонске послове са пријављеним боравком у туристичком мјесту,

6. лица која организовано бораве у смјештајном објекту ради извођења наставе, истраживања, еколошких и сличних акција, осим спортиста који се налазе на припремама и такмичењима,

7. страни држављани који су по међународним прописима, конвенцијама и споразумима ослобођени плаћања таксе.

Члан 5.

Боравишну таксу у износу од 25% плаћају:

1. лица од 15 до 18 година старости када се користе услугама ноћења у смјештајном објекту организованом за смјештај омладине у омладинским хотелима (хостелима),

2. гости који бораве у туристичком мјесту преко 30 дана непрекидно.

Члан 6.

Лица из чл. 4. и 5. овог закона доказују право на ослобађање од плаћања боравишне таксе: личном картом, путном исправом, чланском картом одговарајућих удружења грађана, потврдама школа, предузећа, институција, љекарским увјерењима и сличним исправама.

Члан 7.

Боравишна такса се утврђује у распону од 0,5 до 2 КМ. Висину боравишне таксе одређује орган локалне самоуправе својим прописом, уз претходно прибављено мишљење Удружења трговине, туризма и угоститељства у Привредној комори Републике Српске.

Члан 8.

Средства прикупљена по основу боравишне таксе распоређују се:

1. 70% средстава туристичкој организацији општине или града,
2. 30% средстава Туристичкој организацији Републике Српске.

Средства из става 1. овог члана уплаћују се на рачун јавних прихода Републике Српске.

Уколико није основана туристичка организација општине или града, средства прикупљена по основу наплате боравишне таксе распоређују се на рачун Туристичке организације Републике Српске.

Члан 9.

Средства припушљена по основу боравишне таксе, искључиво се користе за развој и унапређење туристичке понуде јединице локалне самоуправе и Републике Српске.

Члан 10.

Наплату боравишне таксе врши правно и физичко лице које пружа услуге смјештаја (у даљем тексту: давалац услуга).

Давалац услуга наплаћује боравишну таксу истовремено са наплатом услуге смјештаја.

Ако давалац услуга не наплати боравишну таксу, дужан је да на свој терет уплати износ ненаплаћене боравишне таксе.

Члан 11.

Давалац услуга је дужан да у рачун за услуге смјештаја посебно искаже износ боравишне таксе, а у случајевима из чл. 4. и 5. овог закона да наведе основ ослобађања од плаћања боравишне таксе, односно основ за плаћање умањене таксе.

Давалац услуга води евиденцију о уплаћеној такси у књижи, односно другој одговарајућој евиденцији.

Давалац услуга је дужан да надлежном пореском органу до 15-ог у мјесецу за претходни мјесец достави извјештај о броју корисника услуга смјештаја и износу наплаћене боравишне таксе.

Садржај евиденције из ст. 2. и 3. овог члана прописује Министарство финансија.

Члан 12.

Средства од наплаћене боравишне таксе давалац услуга ушлаћује у року од пет дана по истеку мјесеца на рачун јавних прихода Републике Српске.

Члан 13.

Инспекцијски надзор над наплатом и уплатом боравишне таксе обављају службеници Пореске управе Републике Српске.

Члан 14.

Новчаном казном од 1.500,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај давалац услуга (правно лице или предузетник) које пружа услуге ноћења у смјештајним објектима:

1. ако наплати боравишну таксу у различитом износу за домаће и стране држављане (члан 3. став 2.),

2. ако средства боравишне таксе не дозначи на рачун јавних прихода Републике Српске из члана 8. став 2. овог закона,

3. ако у сваком појединачном случају не наплати боравишну таксу истовремено са наплатом ноћења у смјештајном објекту (члан 10. став 2.),

4. ако не уплати износ ненаплаћене боравишне таксе (члан 10. став 3.),

5. ако износ боравишне таксе посебно не назначи у рачуну, тј. ако не води или нетачно води евиденцију о уплаћеној такси, односно ако не достави извјештај надлежном пореском органу о боравку грађана који користе услуге ноћења у смјештајном објекту (члан 11. ст. 1, 2. и 3.),

6. ако средства боравишне таксе не уплати у року из члана 12. овог закона.

Новчаном казном од 500,00 КМ до 1.500,00 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 15.

На односе који нису посебно уређени овим законом (принудна наплата, жалбени поступак, камата и др.) примјењују се одредбе закона којима се уређује порески поступак.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-813/05
21. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1349

На основу тачке 2. Амандмана ХЛ на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ
ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Проглашавам Закон о заштити од насиља у породици, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет другој сједници, одржаној 21. децембра 2005. године - а Вијеће народа 28. децембра 2005. године потврдило да усвојеним Законом о заштити од насиља у породици није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-748/05
29. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се заштита од насиља у породици, појам насиља у породици, круг лица која се сматрају члановима породице у смислу овог закона, начин заштите чланова породице, те врста и сврха прекршајних санкција за починиоце насилних радњи.

Члан 2.

Правила и општи принципи утврђени овим законом и други прописи који уређују област насиља у породици, обезбјеђују спречавање и сузбијање ове врсте насиља примјеном ефикасне мјере утицаја на насилнике и друге да не чине насиље, прописујући начин остваривања заштитних мјера и казни.

Поступак заштите и казни се обезбјеђује у прекршајном поступку, примјеном одредаба Закона о прекршајима, уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 3.

Заштиту од насилничког понашања дужни су пружити полиција, тужилаштва, орган старатељства и суд.

Субјекти заштите из става 1. овог члана, дужни су без одлагања обезбиједити хитно рјешавање таквих предмета.

Полиција је дужна у року од 24 часа по пријему пријаве доставити извјештај надлежном тужилаштву и центру за социјални рад, а тужилаштво се обавезује одмах предузети потребне мјере и о томе обавијестити надлежни суд.

Рјешење о изреченој заштитној мјери надлежни суд је дужан донијети одмах, а најкасније у року од 3 (три) дана.

Члан 4.

Овим законом се обезбјеђује несметан приступ суду свим субјектима заштите из члана 3. став 1. без било каквих трошкова, с тим да се обезбјеђује потпуна и синхронизована повезаност система заштите.

II - ПОЈАМ ПОРОДИЦЕ И НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Члан 5.

Породица у смислу овог закона је животна заједница родитеља и дјете и других њених чланова.

У смислу овог закона породицу чине:

- 1) супружници у брачној или ванбрачној заједници,
- 2) њихова дјеца (заједничка или из ранијих заједница),
- 3) бивши брачни или ванбрачни супружници и њихова дјеца,
- 4) усвојилац и усвојеник,
- 5) старалац и пштињеник, као и друга лица која сада живе или су раније живјела у породичној заједници,
- 6) родитељи садашњих и бивших супружника,
- 7) очух и маћеха.

Односи међу члановима породице заснивају се на хуманим принципима који подразумевају међусобно поштовање, помагање, приврженост, одржавање складних односа уз развијање и испољавање најбољих особина, при томе имајући у виду посебно обавезу заштите дјете, поштовање равноправности полова и доброволности ступања у брак и ванбрачне односе.

У међусобним односима чланови породице ће поштовати права, слободу и безбједност других чланова породице, на начин да их неће ограничавати, онемогућавати или спречавати у остваривању њихових права и слобода, које чланови породице имају према постојећим прописима.

Члан породице ће се суздржавати од повреде физичког или психичког интегритета другог члана породице, повреде и дискриминације по основу пола и узраста и од стављања у стање потчињености по било ком основу.

Члан 6.

Насиље у породици је било које дјело које наноси физичку, психичку и сексуалну патњу или економску штету, као и пријетње таквим дјелима или пропуштање чињења дужне пажње, што озбиљно спутава чланове породице да уживају у својим правима и слободама на принципу равноправности полова, како у јавној тако и у приватној сфери живота.

Радње насиља у породици су:

1. физички напад члана породице на другог члана породице, без обзира да ли је наступила физичка повреда или није;
2. свака примјена физичке силе која не резултира директан напад или примјена психичке принуде на интегритет члана породице;
3. свако друго поступање једног члана породице које може проузроковати или изазвати опасност да ће изазвати физичку или психичку патњу или економску штету;
4. проузроковање осјећаја страха или личне угрожености или повреде достојанства, уцјеном или вербалном пријетњом или другом принудом;
5. озбиљни вербални напади, вријеђање, псовање, називање погрдним именима и други начин грубог узнемиравања члана породице;
6. ухођење и сви други начини узнемиравања другог члана породице;
7. општењење или уништење заједничке имовине или имовине у посједу или покушај да се то учини;
8. пропуштање дужне пажње и надзора или непружање помоћи и заштите иако за то постоји обавеза по закону или обичајима, а то би имало за посљедицу осјећај физичке, психичке или економско-социјалне угрожености;

9. изолација и ограничавање слободу кретања и комуницирање са трећим лицима;

10. небрига и рјешавање основних потреба.

Члан 7.

Члан породице, субјекти заштите из члана 3. овог закона те запослени у образовним и здравственим установама, као и било који други грађанин дужни су одмах по сазнању да је почињено насиље у породици, или постоје основи сумње да је почињено насиље, исто пријавити полицији, надлежном тужилаштву или надлежном органу старатељства.

Пријаву из става 1. овог члана дужни су доставити и чланови породице, који су сазнали за почињено насиље у породици, посебно ако је жртва насиља малољетно дијете.

III - ВРСТА И СВРХА ПРЕКРШАЈНИХ САНКЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Члан 8.

Прекршајна санкција за заштиту од насиља у породици је заштитна мјера.

Сврха прописивања, изрицања и примјене прекршајних санкција је лична заштита породице, остваривање и развијање здравог и хармоничног живота унутар породице, спречавање негативне идентификације, те поштивање правног система.

Члан 9.

Суд може насилнику у породици изрећи следеће заштитне мјере:

1. удаљење из стана, куће или неког другог стамбеног простора,
2. забране приближавања жртви насиља,
3. осигурање заштите жртве насиља,
4. забране узнемиравања или ухођења жртве насиља,
5. обавеза психосоцијалног третмана,
6. обавезно лијечење од зависности,
7. рад у корист хуманитарне организације или локалне заједнице.

Члан 10.

Сврха заштитних мјера је да се њиховом примјеном спријечи насиље у породици, осигура нужна заштита здравља и безбједности жртве насиља, те отклоне околности које погодују или подстицајно дјелују на извршење нових радњи насиља у породици из ове области.

Члан 11.

Заштитна мјера удаљења из стана, куће или неког другог стамбеног простора и забрана враћања у стан, кућу или неки стамбени простор, може се изрећи насилнику, према члану породице са којим живи у стану, кући или неком другом стамбеном простору, ако суд за прекршаје оцијени да постоји опасност да би без спровођења ове мјере насилник могао поново починити насиље.

Лице коме је изречена мјера из става 1. овог члана дужно је без одлагања напустити стан, кућу или неки други стамбени простор у присуству радника полиције.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од 30 (тридесет) дана, нити дуже од 6 (шест) мјесеци.

Прописе о начину спровођења мјера из става 1. овог члана донијеће Министарство унутрашњих послова Републике Српске, у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 12.

Заштитна мјера забране приближавања жртви насиља у породици може се изрећи насилнику ако постоји опасност да би поново могло извршити то насиље.

У рјешењу којим суд изриче мјеру забране приближавања жртви насиља у породици, суд ће одредити мјеста или подручја, и удаљеност од 200 м испод које се насилник не смије приближити жртви насиља.

Мјера из става 2. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од 30 (тридесет) дана, нити дуже од године дана.

Прописе о начину спровођења мјера из става 1. овог члана донијеле Министарство унутрашњих послова Републике Српске, у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 13.

Заштитна мјера обезбјеђења заштите жртве насиља може се изрећи жртви насиља, ради његове физичке заштите и обезбјеђења да може остварити своја права или интерес без страха и опасности за угрожавање свог живота.

Заштитном мјером из става 1. овог члана жртви насиља обезбјеђује се:

а) привремени смјештај и збрињавање у социјалним или другим центрима или код других породица, односно на другим погодним мјестима (сигурна кућа),

б) право на привремено издржавање из алиментационог фонда.

При изрицању ове мјере суд ће издати налог одговарајућој установи или центру да прими на привремени смјештај и збрињавање жртву насиља, до спровођења мјера из члана 11. овог закона.

Прописе о условима за отварање и рад сигурне куће, као и услове за оснивање, финансирање и рад алиментационог фонда донијеле Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске и Министарство финансија, у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 14.

Заштитна мјера забране узнемиравања или ухођења жртве насиља може се изрећи насилнику које је насиље извршило узнемиравањем или ухођењем, а постоји опасност да би поново могло узнемиравати или уходити лице из члана 5. овог закона.

Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од 30 (тридесет) дана, нити дуже од једне године.

Прописе о начину спровођења мјера из става 1. овог члана донијеле Министарство унутрашњих послова Републике Српске, у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 15.

Заштитна мјера обавезног психосоцијалног третмана може се изрећи насилнику у породици ради отклањања насилничког понашања насилника или ако постоји опасност да би насилник могао поновити насиље према лицима из члана 5. овог закона.

Мјера из става 1. овог члана може трајати до престанка разлога због којег је одређена, али не може трајати дуже од 2 (двје) године.

Прописе о начину спровођења мјера из става 1. овог члана донијеле Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 16.

Заштитну мјеру обавезног лијечења од зависности суд ће изрећи насилнику који је насиље починио под утицајем зависности од алкохола, опојних дрога или других психотропних супстанци, ако постоји опасност да ће се насиље поновити.

Мјере из става 1. овог члана одређују се у трајању које не може бити краће од 30 (тридесет) дана, нити дуже од двије године.

Прописе о начину и мјесту спровођења мјера из члана 15. и овог члана донијеле Министарство здравља и социјалне заштите у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 17.

Заштитне мјере изриче суд према мјесту пребивалишта, односно боравишта жртве насиља члана породице, према којем је насиље извршено у вријеме подношења захтјева за изрицање заштитних мјера.

Члан 18.

Заштитне мјере могу се изрећи на захтјев лица изложеног насиљу, односно његовог пуномоћника, или на захтјев полиције, тужилаштва, центра за социјални рад, владиних и невладиних организација или по службеној дужности.

Заштитна мјера из члана 12. овог закона изриче се по службеној дужности.

Заштитне мјере из чл. 11. до 16. овог закона, изричу се у трајању које не може бити краће од 30 (тридесет) дана, нити дуже од 2 (двје) године, рачунајући од дана правоснажности рјешења о прекршају, осим ако овим законом није другачије одређено.

Члан 19.

Приликом изрицања било које заштитне мјере суд ће водити рачуна о сврси и тежини изречене мјере, њеној ефикасности, а по потреби ту мјеру може замијенити другом заштитном мјером.

Рјешење о изреченој заштитној мјери суд је дужан одмах доставити, како органу старатељства на чијој територији има пребивалиште, односно боравиште, члану породице према коме је насиље извршено, тако и органу старатељства на чијој територији има пребивалиште, односно боравиште члана породице према коме је мјера заштите одређена.

Орган старатељства, субјекти заштите из члана 3. овог закона дужни су водити евиденцију о изреченим заштитним мјерама у складу са Законом о равноправности полова у Босни и Херцеговини, како о лицима према којима је насиље извршено, тако и о лицима према којима је одређена мјера заштите, пратити извршење, извјештавати суд о извршењу мјере, предложити прекид или продужење или замјену мјере другом мјером.

Надлежни орган старатељства дужан је доставити суду извјештај о извршењу заштитне мјере најкасније у року од 6 (шест) мјесеци, а по потреби и раније.

Ако оцијени да је неопходно да се жртва од насиља у породици без одлагања заштити, суд ће изрећи одговарајућу заштитну мјеру, као самосталну прекршајну санкцију, по саслушању насилника, не чекајући окончање кривичног поступка.

Против рјешења из става 1. овог члана дозвољена је жалба у року од 3 (три) дана.

Жалба не одлаже извршење рјешења.

Рјешењем о изрицању заштитне мјере се утврђује се трајање заштитне мјере која је изречена насилнику и чије трајање почиње тећи од дана правоснажности рјешења, с тим да се у трајање мјера урачунава вријеме које је протекло, ако је мјера била изречена по хитном поступку.

Члан 20.

Новчаном казном у износу од 100 КМ до 300 КМ казниће се за прекршај насилник који изврши радњу насиља из члана 6. став 2. овог закона.

Новчаном казном у износу од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај насилник који понови радњу насиља из члана 6. овог закона.

Новчаном казном од најмање 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај пунољетни члан породице који изврши радњу насиља у породици из става 1. овог члана у присуству дјетета или малолетног лица.

Новчаном казном од најмање 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај пунољетни члан у породици који понови радњу насиља у породици у присуству дјетета или малољетног лица.

Новчаном казном од најмање 600 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај насилник из става 1. члана 5. овог закона ако изврши радњу насиља на штету дјетета или малољетног лица.

Новчаном казном у износу од 800 КМ до 1.800 КМ казниће се за прекршај службено лице које не пријави полицији да су почињене радње насиља у породици из члана 6. став 2. овог закона.

Члан 21.

У свим случајевима када лице коме је изречена новчана казна исту не плати, у складу са чланом 20. овог закона, иста ће се замијенити заштитном мјером из члана 9. став 1. тачка 7. овог закона. Прописе о установама, условима и начину извршења ове мјере донијеће Министарство правде Републике Српске у року од 60 (шездесет) дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 22.

Насилник који у породици изврши насиље, дужан је поступити у складу са изреченом заштитном мјером.

Новчаном казном од 300 КМ до 500 КМ казниће се за прекршај лице које не поступи према изреченој заштитној мјери.

Против рјешења из става 2. овог члана дозвољена је жалба у року од 3 (три) дана од дана пријема рјешења, а жалба не одлаже извршење рјешења.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се од 1. јануара 2006. године.

Број: 01-812/05
21. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1350

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МИНИСТАРСТВИМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о министарствима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет деветој посебној сједници, одржаној 28. децембра 2005. године - а Вијеће народа 30. децембра 2005. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о министарствима није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-754/05
30. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МИНИСТАРСТВИМА

Члан 1.

У члану 3. став 1. Закона о министарствима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/02 и 33/04), тачка 5. брише се, а остале тачке се помјерају.

У истом члану додаје се став 2. који гласи:

"За обављање управних и других послова из дјелокруга рада Владе, именује се министар без портфеља."

Члан 2.

Члан 8. брише се, а остали чланови се помјерају.

Члан 3.

Иза члана 18. додаје се нови члан 19. који гласи:

"Министар без портфеља обавља управне и друге послове из дјелокруга Владе које му повјери предсједник Владе.

За извршавање задатака које му је одредио, односно повјерио министар без портфеља одговоран је предсједнику Владе."

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се од 1. јануара 2006. године.

Број: 01-827/05
28. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1351

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет деветој посебној сједници, одржаној 28. децембра 2005. године - а Вијеће народа 30. децембра 2005. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-755/05
30. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ

Члан 1.

У члану 12. став 1. тачка а) Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 101/04 и 42/05) иза алинеје 11. додаје се алинеја 12. која гласи: "Послове евиденције о лицима која су регулисала војну обавезу."

Досадашња алинеја 12. постаје алинеја 13.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-828/05
28. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1352

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ ДРЖАВНИХ СТАНОВА**

Проглашавам Закон о измјенама Закона о приватизацији државних станова, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет деветој посебној сједници, одржаној 29. децембра 2005. године - а Вијеће народа 30. децембра 2005. године потврдило да усвојеним Законом о измјенама Закона о приватизацији државних станова није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-757/05
30. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТИЗАЦИЈИ ДРЖАВНИХ СТАНОВА****Члан 1.**

У Закону о приватизацији државних станова ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/00, 18/01, 35/01, 47/02, 65/03, 3/04, 70/04, 2/05 и 60/05) у члану 37. ст. 1. и 2. ријечи: "31. децембар 2005. године" мијењају се ријечима: "30. јун 2006. године".

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-837/05
29. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1353

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 220. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05) и члана 30. Закона о буџетском систему Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 96/03, 14/04 и 67/05), Народна скупштина Републике Српске, на Тридесетој посебној сједници, одржаној 29. децембра 2005. године, донијела је

ОДЛУКУ**О ПРИВРЕМЕНОМ ФИНАНСИРАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА 2006. ГОДИНУ****I**

Овом одлуком утврђује се обим прихода и расхода за привремено финансирање функција Републике Српске у периоду од 1. јануара до 30. јуна 2006. године.

II

Средства за привремено финансирање утврђују се сразмјерно средствима коришћеним у истом периоду из буџета Републике Српске за 2005. годину за домаћу буџетску потрошњу, у износу од 404.190.873 КМ.

III

Распоред домаће буџетске потрошње по основу ближе намјене утврђује се на основу финансијских планова потрошње за први и други квартал 2005. године.

IV

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-838/05
29. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1354

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 174. и члана 178. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05), Народна скупштина Републике Српске, на Тридесетој посебној сједници, одржаној 29. децембра 2005. године, донијела је

ОДЛУКУ**О ПРИХВАТАЊУ ЗАДУЖЕЊА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ПРЕМА ЕВРОПскоЈ БАЊЦИ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ ПО ПРОЈЕКТУ ОБНОВЕ ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈЕ У БИХ (EBRD No 35806)****I**

Прихвата се задужење Републике Српске према Европској банци за обнову и развој по Пројекту обнове електродистрибуције у Босни и Херцеговини - EBRD No 35806 (у даљем тексту: Пројекат) у износу од 17.000.000,00 евра, што је 30,9% од укупног износа зајма за Босну и Херцеговину од 55.000.000,00 евра.

II

За потписивање Уговора о подршци зајму по Пројекту између Републике Српске и Европске банке за обнову и развој овлашћује се предсједник Републике Српске, за потписивање Супсидијарног уговора о зајму између Босне и Херцеговине и Републике Српске и Супсидијарног уговора о зајму између Републике Српске и "Електропривреде Републике Српске" а.д. Требиње овлашћује се министар финансија Републике Српске, а за потписивање Пројектног уговора између "Електропривреде Републике Српске" и Европске банке за обнову и развој овлашћује се генерални директор "Електропривреде Републике Српске".

III

Средства зајма Републике Српске из тачке I ове одлуке намијењена су за обнову и изградњу нисконапонских надземних водова и подземних каблова за дистрибуцију, набавку и инсталисање нових трафостаница и разводних постројења за обнову или изградњу нових трафостаница, набавку и инсталацију мјерне опреме / бројила за нисконапонске трафостанице и корисничке инсталације, као и набавку механизације и опреме потребне за реализацију наведеног и набавку инструментата за провјеравање и контролу система.

IV

Зајам се Републици Српској одобрава под сљедећим условима:

- рок отплате: 16 година;
- грејс период за отплату главнице (урачунат у рок отплате): четири године;
- зајам се повлачи у траншама, а износ транше не може бити мањи од 50.000,00 евра;
- валута повлачења и враћања зајма: евро;
- каматна стопа: промјенљива, EURIBOR (на годишњем нивоу) + 1% годишње;
- комисиона провизија на неповучени износ зајма: 0,5% годишње;
- плаћање камате и отплата главнице: врши се полу-годишње, и то 3. маја и 3. новембра сваке године;
- отплата главнице: врши се у 24 једнаке рате, с тим да прва отплата главнице доспијева 3. новембра 2009. године, а задња 3. маја 2021. године;
- једнократна провизија на одобрени износ зајма: 1%.

V

Затезна камата на неизмирена средства о року досијева од стране Републике Српске плаћа се по стопи EURIBOR + 2% годишње, израчунатој по процедури EBRD-a.

VI

Средства зајма из тачке I ове одлуке Република Српска преноси на кредитној основи "Електропривреди Републике Српске" а.д. Требиње, која је крајњи корисник и дужник по зајму, под условима наведеним у тачки IV ове одлуке, уз обавезу "Електропривреде Републике Српске" да на име отплате зајма изврши уплату средстава у буџет Републике Српске, према инструкцији Министарства финансија - Сектора за трезор и управљање дугом.

Влада Републике Српске путем Министарства финансија закључиће Супсидијарни уговор о зајму са "Електропривредом Републике Српске" којим ће се дефинисати услови задужења, начин враћања зајма, инструменти обезбјеђења враћања зајма, као и висина стопе затезне камате за доспјеле, а неизмирене износе по камати и / или главници о року доспјела у складу са важећим законским прописима о висини стопе затезне камате у Републици Српској.

VII

Пројекат ће имплементирати Јединица за имплементацију Пројекта формирана у оквиру "Електропривреде Републике Српске", у складу са пројектним задатком, прихватљивим за EBRD.

VIII

Завршетак Пројекта планиран је до 31. децембра 2008. године, а задњи датум располагања средствима зајма је 31. март 2009. године.

IX

За реализацију ове одлуке задужују се: Министарство привреде, енергетике и развоја, Министарство финансија и "Електропривреда Републике Српске".

X

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-839/05
29. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1355

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске, члана 10. став 3. и члана 48. став 1. Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 98/05), члана 174. и члана 178. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Тридесет другој сједници, одржаној 21. децембра 2005. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ

О ПОТВРЂИВАЊУ ИМЕНОВАЊА ГЛАВНОГ РЕВИЗОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Народна скупштина Републике Српске потврђује именовање главном ревизору Републике Српске господину Бошкуну Чеки, на мандатни период од 7 (седам) година.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-804/05
21. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1356

На основу члана 70. став 1. тачка 8. Устава Републике Српске, члана 10. став 3. и члана 48. став 1. Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 98/05), члана 174. и члана 178. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именовање, Народна скупштина Републике Српске, на Тридесет другој сједници, одржаној 21. децембра 2005. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ

О ПОТВРЂИВАЊУ ИМЕНОВАЊА ЗАМЈЕНИКА ГЛАВНОГ РЕВИЗОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Народна скупштина Републике Српске потврђује именовање замјеника главног ревизора Републике Српске господина Душка Иличића, на мандатни период од 7 (седам) година.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-805/05
21. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1357

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 174. и члана 178. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05) и члана 13. став 1. Закона о Омбудсману Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/00 и 49/04), Народна скупштина Републике Српске, на Тридесет првој сједници, одржаној 13. децембра 2005. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА

I

Народна скупштина Републике Српске даје сагласност на Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Омбудсману Републике Српске - заштитнику људских права.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-795/05
13. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1358

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 174. и члана 178. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05) и члана 13. став 1. Закона о Омбудсману Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 4/00 и 49/04), Народна скупштина Републике Српске, на Тридесет првој сједници, одржаној 13. децембра 2005. године, донијела је сљедећу

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О ПЛАТАМА, НАКНАДАМА И ДРУГИМ ПРИМАЊИМА****I**

Народна скупштина Републике Српске даје сагласност на Правилник о платама, накнадама и другим примањима у Омбудсману Републике Српске - заштитнику људских права.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-796/05
13. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1359

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 174. и члана 179. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05), а након разматрања Извјештаја Одбора за образовање, науку, културу и информисање Народне скупштине Републике Српске са Тематске сједнице о стању у области културе, Народна скупштина Републике Српске, на Тридесет првој сједници, одржаној 13. децембра 2005. године, донијела је сљедеће

ЗАКЉУЧКЕ

Из одређености Републике Српске за спровођење интензивних реформи и развоја у свим областима живота и рада, у складу са савременим кретањима у Европи и свијету, произилази и потреба реформе и модернизације у области културе у свим њеним сегментима и на свим нивоима.

Циљеви реформе у области културе првенствено су: повећање квалитета, повећање ефикасности, прилагођавање потребама друштва, потребама тржишта рада, прилагођавање кретањима у нашем окружењу, европским и свјетским токовима.

Богатство културног наслеђа и вриједности које имамо у свим областима културе и умјетности чекају да на најбољи начин буду представљени Европи и свијету. Они су наша највећа шанса да будемо прихваћени и да се наша посебност, аутентичност и културни идентитет уваже и поштују. Наше културне и духовне вриједности су сигурна карта за савремену Европу и свијет.

Процес реформе и развоја у области културе Републике Српске, који је већ увелико у току, није могуће спровести без радикалног заокрета и промјене односа према култури у Републици Српској и досадашњом праксом минималних издвајања за културу из буџета Републике Српске.

Већа брига за стање у култури Републике Српске, њен развој и развој њених институција подразумијева и израду докумената чијим спровођењем ће се плански и континуирано улагати у све расположиве ресурсе културе Републике Српске и пратити ефекти тих улагања.

1. Народна скупштина Републике Српске обавезује Министарство просвјете и културе Републике Српске да, најкасније до краја марта 2006. године, изради приједлог стратегије културног развоја Републике Српске, као општег документа који ће садржавати и стратегије по културним дјелатностима и упуту Народној скупштини на усвајање.

2. Неопходно је у буџету Републике Српске за 2006. годину предвидјети средства која ће значајно враћање достојанства области културе која одређује сваку нацију и чува је кроз вијекове. У Европи нема више ни једног народа који за културу издваја испод 1,5% националног

буџета, те се предлаже да се у буџету Републике Српске за 2006. годину планирају средства у износу од 1,5% националног буџета.

3. Народна скупштина Републике Српске предлаже Влади Републике Српске да размотри могућност формирања посебног Министарства културе Републике Српске.

4. Народна скупштина Републике Српске одређује да је за културни плурализам, сарадњу и отвореност према сусједима и Европи, уз поштовање културног идентитета и права свих народа и припадника националних мањина, који живе у БиХ, за његовање властитих културних вриједности.

5. Народна скупштина Републике Српске обавезује Министарство просвјете и културе да припреми закон о јавним установама Републике Српске, који ће осигурати републичким институцијама културе стабилно финансирање плата, материјалних трошкова и програма, снажећи их кадровски и модернизујући их за савремене културне потребе друштва.

6. Народна скупштина Републике Српске обавезује Министарство просвјете и културе да изради закон о финансирању јавних потреба културе Републике Српске, којим ће бити обухваћено и финансирање културе у локалним заједницама, како би се стимулисале и обавезале на развој културе на локалном нивоу, са посебним акцентом на инвестиционо улагање у локалне културне пројекте, по принципу суфинансирања и подршке Министарства просвјете и културе.

7. Задужује се Министарство просвјете и културе да припреми измјене и допуне Закона о културним добрима Републике Српске и Закона о измјенама и допунама Закона о музејској дјелатности.

8. Обавезује се Министарство просвјете и културе да интензивира рад републичког Савјета за културу, којем је потребно вратити достојанство, поштовање његове улоге и уважавања његових препорука у спровођењу културне политике Републике Српске.

9. Обавезује се Министарство просвјете и културе да, у сарадњи са сродним министарствима, а нарочито са Министарством финансија, размотри све могућности пореских олакшица, стимулисања и дефинисања донаторства и задужбинарства у култури Републике Српске.

Потребно је прилагодити законску регулативу у области културе европским стандардима и упутити Народној скупштини Републике Српске на усвајање.

10. Обавезује се Министарство просвјете и културе да, у циљу планског и равномјерног развијања свих области културе на цијелом простору Републике Српске, кроз одговарајућа законска рјешења, регулише оснивање фондова за финансирање културних дјелатности (библиотекарство, издавачка дјелатност, кинематографија, сценске дјелатности и манифестације од републичког значаја).

11. Потребно је установити институцију конкурса за све програме у култури које подржава Министарство просвјете и културе, а који су изван републичких институција.

12. Народна скупштина Републике Српске обавезује Министарство просвјете и културе да на адекватан начин регулише статус Спомен подручја Доња Градина, као јавне установе од посебног интереса за Републику Српску.

13. Због забрињавајућег стања у области културе и недовољног броја запослених у институцијама културе Републике Српске неопходно је обезбиједити школовање младих умјетника и специјалиста за различите области културних дјелатности.

14. Ови закључци ступају на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-794/05
13. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1360

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 174. и члана 179. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05), а након разматрања Нацрта закона о измјенама Закона о Центру за едукацију судија и јавних тужилаца у Републици Српској, Народна скупштина Републике Српске, на Тридесет другој сједници, одржаној 21. децембра 2005. године, донијела је сљедећи

ЗАКЉУЧАК

1. Народна скупштина Републике Српске обавезује Владу Републике Српске да у што краћем року обезбједи смјенгај Центра за едукацију судија и јавних тужилаца у Републици Српској.

2. Овај закључак ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-803/05
21. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Душан Стојичић, с.р.

1361

На основу члана 135. Устава Републике Српске и члана 108. став 2. Пословника Вијећа народа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 89/03 и 12/04), Вијеће народа Републике Српске, на Трећој посебној сједници, одржаној 28. децембра 2005. године, донијело је

ОДЛУКУ**О ПРОМЈЕНИ УСТАВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ****I**

Вијеће народа Републике Српске одлучило је да се промијени Устав Републике Српске Амандманима СХV, СХVI, СХVII, СХVIII, СХIX, СХX и СХXI.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01/1-510/05
28. децембра 2005. године
Бања Лука

Предсједавајући
Вијећа народа,
Ремзија Кадрић, с.р.

1362

На основу члана 29. став 1. Закона о управљању отпадом ("Службени гласник Републике Српске", број 53/02) и члана 58. Закона о министарствима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/02 и 33/04), министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске доноси

ПРАВИЛНИК**О УСЛОВИМА ЗА ПРЕНОС ОБАВЕЗА УПРАВЉАЊА
ОТПАДОМ СА ПРОИЗВОЂАЧА И ПРОДАВАЧА НА
ОДГОВОРНО ЛИЦЕ СИСТЕМА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ
ОТПАДА****Члан 1.**

Овим правилником прописују се услови под којима произвођач и продавач могу пренијети своје обавезе управљања отпадом (у даљем тексту: обавезе) на одговорно лице система за прикупљање отпада (у даљем тексту: одговорно лице) путем уговора.

Члан 2.

Обавезе произвођача које се могу пренијети на одговорно лице су:

1) испуњење минимума услова у погледу сакупљања, поновног коришћења и рециклаже отпада,

2) испуњење минимума услова за одлагање, посебно за депоније,

3) поступање са отпадом на еколошки прихватљив начин.

Члан 3.

Обавезе продавача које се могу пренијети на одговорно лице су:

1) поврат или надокнада депозита за производе и амбалажу,

2) прикупљање на селективан начин производа и амбалаже који су на крају животног циклуса.

Члан 4.

Произвођач и продавач могу на одговорно лице пренијети све или само дио својих обавеза из чл. 2. и 3. овог правилника.

Члан 5.

Пренос обавезе произвођача и продавача из чл. 2. и 3. овог правилника врши се путем уговора између индивидуалних произвођача или продавача, са једне стране, и одговорног лица система за прикупљање отпада, са друге, или између целокупног сектора, или путем коришћења економских инструмената или других механизма који ће служити као мотивација одговорним лицима да преузму ову дјелатност.

Члан 6.

Уговор о преносу обавеза закључује се у писменој форми и садржи:

1) обим услуга одговорног лица,

2) временски рок за који уговор важи,

3) врсте отпада и поступак одлагања / третмана,

4) количину или запремину отпада,

5) начин испоруке или преузимања отпада,

6) обавезе и одговорности обје стране,

7) одговорност одговорног лица за поступање са отпадом у смислу његовог поновног коришћења, рециклаже, третмана или коначног одлагања на еколошки прихватљив начин,

8) начин рјешавања спора у случају неспоразума или неиспуњавања обавеза,

9) начине и услове плаћања,

10) временски рок за испоштовање обавеза.

Члан 7.

У случају опасног отпада, уговор се овјерава код надлежног суда и садржи додатно:

1) начин паковања и услове за испоруку,

2) осигурање отпада у превозу.

Члан 8.

У случају раскида уговора или немогућности одговорног лица да изврши уговорене обавезе произвођач и продавач су одговорни за обавезе дефинисане чл. 23, 25, 28. и 29. Закона о управљању отпадом, осим ако то није другачије уговором регулисано.

Члан 9.

Одговорно лице мора да буде регистровано за извршавање дјелатности које се налазе у уговору и мора да има дозволу за управљање отпадом.

У случају збрињавања опасног отпада, одговорно лице мора да буде регистровано, те да посједује све дозволе за руковање и збрињавање ове врсте отпада.

Члан 10.

Обавезе дефинисане у чл. 2. и 3. овог правилника, те одговорност за испуњење ових обавеза носе сами произвођач и продавач.

Након закључења уговора из члана 6. овог правилника, одговорно лице преузима сву одговорност за еколошки прихватљиво управљање отпадом у име произвођача и продавца.

Уколико из било којих разлога дође до раскида уговора из члана 6. овог правилника, сва одговорност прелази на произвођача и продавца.

Члан 11.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 16-020-55/05
26. децембра 2005. године
Бања Лука

Министар,
Мухамед Лишић, с.р.

1363

На основу члана 60а. Закона о заштити животне средине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 53/02 и 109/05) и члана 58. Закона о министарствима ("Службени гласник Републике Српске", број 70/02), министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију доноси

УПУТСТВО

О САДРЖАЈУ СТУДИЈЕ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

1. Овим упутством прописује се садржај студије утицаја на животну средину пројеката.

2. Студија утицаја садржи:

- 2.1. Општи дио,
- 2.2. Технички дио,
- 2.3. Закључак,
- 2.4. Нетехнички резиме;

2.1. Општи дио садржи:

- 2.1.1. Уводно образложење,
- 2.1.2. Полазне основе за израду студије,
- 2.1.3. Приложену документацију.

2.1.1. У уводном образложењу разматра се утицај пројекта са становишта односа према животnoj средини, уважавајући начела дефинисана законима из области заштите животне средине те подзаконским актима донесеним у складу са законима.

2.1.2. У смислу полазних основа за израду студије подразумијева се прикупљање свих релевантних података за реализацију предметног пројекта, обилазак терена у смислу верификације прикупљених података и истраживање утицаја у домену животне средине, те формирање посебних ставова у погледу заштите животне средине и стварање услова за организовање јавне расправе.

2.1.3. Под приложеном документацијом подразумијева се сва расположива документација која се односи на предметни пројекат, укључујући и изводе из планских аката.

2.2. Технички дио садржи:

2.2.1. Опис локације и подручја могућег утицаја пројекта на животну средину;

2.2.2. Приказ и оцјену постојећег стања животне средине, која би могла бити изложена значајним утицајима пројекта, укључујући податке о њеном постојећем оптерећивању;

2.2.3. Опис пројекта, укључујући податке о његовој намјени и величини;

2.2.4. Опис могућих утицаја пројекта на животну средину и поједине њене елементе, у току и након реализације пројекта, у редовним и ванредним околностима, укључујући и могуће кумулативне утицаје;

2.2.5. Спецификацију и опис мјера за спречавање, смањивање или ублаживање штетних утицаја на животну средину;

2.2.6. Спецификацију и опис мјера за праћење утицаја на животну средину у току и након реализације пројекта;

2.2.7. Преглед главних алтернатива које је носилац пројекта разматрао и навођење разлога за изабрано рјешење, с обзиром на утицаје на животну средину;

2.2.8. Усклађеност пројекта са Републичким стратешким планом заштите животне средине, другим плановима на основу посебних закона и плановима и програмима заштите животне средине јединица локалне самоуправе на које се пројекат односи и интерпретацију одговарајућих дијелова тих докумената;

2.2.9. Податке о евентуалним тешкоћама на које је наишао носилац пројекта приликом прикупљања потребних података.

2.2.1. Опис локације на којој се планира реализација пројекта, објекта или извођења активности обухвата микро и макро локацију и садржи:

2.2.1.1. копију плана катастарских парцела на којима се предвиђа изградња објекта или извођење активности, са уцртаним распоредом свих објеката у саставу комплекса;

2.2.1.2. податке о потребној површини земљишта у м² за вријеме изградње, са описом физичких карактеристика и картографским приказом одговарајуће размјере, као и површине које ће бити обухваћене када објекат буде изграђен;

2.2.1.3. разлоге за избор предложене локације (ако је разматрано више могућности, описати исте);

2.2.1.4. приказ недолошких, геоморфолошких, геолошких, хидрогеолошких и сеизмолошких карактеристика терена;

2.2.1.5. податке о извористу водоснабдијевања (удаљеност, капацитет, угроженост, зоне санитарне заштите) и податке о основним хидролошким карактеристикама;

2.2.1.6. приказ климатских карактеристика са одговарајућим метеоролошким показатељима;

2.2.1.7. опис флоре и фауне, природних добара посебне вриједности (заштићених) ријетких и угрожених биљних и животињских врста и њихових станишта и вегетације;

2.2.1.8. преглед основних карактеристика пејзажа;

2.2.1.9. преглед природних добара посебних вриједности, непокретних културних добара;

2.2.1.10. податке о насељености, концентрацији становништва и демографским карактеристикама у односу на објекте и активности;

2.2.1.11. податке о постојећим пословним, стамбеним и објектима инфраструктуре, укључујући и саобраћајнице;

2.2.1.12. податке о другим заштићеним подручјима, подручјима предвиђеним за научна истраживања, о археолошким налазиштима и посебно осјетљивим подручјима.

2.2.2. Приказ и оцјена постојећег стања животне средине на предметној локацији, у смислу овог упутства, садржи:

2.2.2.1. идентификоване изворе емисија;

2.2.2.2. степен загађености ваздуха основним и специфичним загађујућим материјама;

2.2.2.3. ниво саобраћајне и индустријске буке;

2.2.2.4. ниво јонизирајућих и нејонизирајућих зрачења;

2.2.2.5. квалитет површинских вода и угроженост отпадним водама индустрије, насеља и пољопривредне производње;

2.2.2.6. ниво подземних вода, правце њиховог кретања и њихов квалитет;

2.2.2.7. бонитет и намјену коришћења земљишта и садржај штетних и отпадних материја у земљишту.

2.2.3. Опис пројекта садржи:

2.2.3.1. опис физичких карактеристика цијелог пројекта и услове употребе земљишта у току градње и рада погона постројења предвиђених пројектом;

2.2.3.2. опис пројекта, планираног производног процеса, њихове технолошке и друге карактеристике;

2.2.3.3. приказ врсте и количине потребне енергије и енергената, воде, сировина, потребног материјала за изградњу и др;

2.2.3.4. приказ врсте и количине испуштених гасова, воде, и других течних и гасовитих отпадних материја, посматрано по технолошким цјелинама, укључујући: емисије у ваздух, испуштање у воду и земљиште, буку, вибрације, свјетлост, топлоту, зрачења (јонизујућа и нејонизујућа);

2.2.3.5. идентификација врста и процјена количине могућег отпада, приказ технологије третирања (прерада, рециклажа, одлагања) свих врста отпадних материја.

2.2.4. Опис могућих утицаја пројекта садржи приказ могућих потенцијалних промјена у животnoj средини за вријеме извођења радова, редовног рада објекта или активности и за случај несрећа већих размјера, као и процјену да ли су промјене привременог или трајног карактера. Опис се односи на промјене:

2.2.4.1. квалитета ваздуха, воде, земљишта, нивоа буке, интензитета вибрација, зрачења, флоре и фауне;

2.2.4.2. здравља становништва;

2.2.4.3. метеоролошких параметара и климатских карактеристика;

2.2.4.4. екосистема;

2.2.4.5. насељености, концентрације и миграције становништва;

2.2.4.6. намјене и коришћење површина (изграђене и неизграђене површине, употреба пољопривредног земљишта);

2.2.4.7. у комуналној инфраструктури;

2.2.4.8. на природним добрима посебних вриједности и културним добрима и њиховој околини, материјална добра укључујући културно-историјско и археолошко наслеђе;

2.2.4.9. пејзажних карактеристика подручја;

2.2.4.10. међусобних односа горе наведених фактора;

2.2.4.11. опис могућих утицаја пројекта на животну средину треба да садржи опис метода које су предвиђене за процјену утицаја на животну средину;

2.2.4.12. опис треба да садржи директне утицаје и било какве индиректне, секундарне, кумулативне, краткотрајне, средње и дуготрајне, сталне и привремене, позитивне и негативне утицаје.

2.2.5. Опис мјера које ће носилац пројекта предузети за спречавање, смањивање, ублажавање или санацију штетних утицаја на животну средину, обухвата мјере за уређење простора, техничко-технолошке, санитарно-хигијенске, биолошке, организационе, правне, економске и друге мјере. Опис мјера садржи:

2.2.5.1. мјере које су предвиђене законом и другим прописима, нормативима и стандардима и роковима за њихово спровођење;

2.2.5.2. мјере које се предузимају у случају несрећа већих размјера;

2.2.5.3. планове и техничка рјешења заштите животне средине (рециклажа, третман и диспозиција отпадних материја, рекултивација, санација);

2.2.5.4. друге мјере које могу утицати на спречавање или смањивање штетних утицаја на животну средину.

2.2.6. Студија утицаја садржи и програм праћења утицаја на животну средину који ће се спроводити послје пуштања објекта у рад или започињања планиране активности. Програм праћења утицаја на животну средину садржи:

2.2.6.1. приказ стања животне средине прије пуштања објекта у рад на локацијама гдје се очекује утицај на животну средину;

2.2.6.2. параметре на основу којих се могу утврдити штетни утицаји на животну средину;

2.2.6.3. мјеста, начин и учесталост мјерења утврђених параметара.

2.2.7. Нацрт основних алтернатива садржи опис алтернатива и опис разлога због којих су оне изабране, узимајући у обзир утицаје на животну средину.

2.2.7.1. Упоредити јасно и објективно главне утицаје на животну средину сваке од алтернатива са утицајима предложеног пројекта, те са претпостављеним будућим стањем животне средине.

2.2.8. Усклађеност пројекта са Републичким стратешким планом заштите животне средине, другим плановима на основу посебних закона и плановима и програмима заштите животне средине јединица локалне самоуправе на које се пројекат односи и интерпретацију одговарајућих дијелова тих докумената.

2.2.9. Подаци о евентуалним потешкоћама садрже информације о потешкоћама код израде студије утицаја на животну средину са којима се носилац пројекта суочио због техничких недостатака, недостатака знања или недостатка материјалних или финансијских средстава.

2.3. Закључак у смислу овог упутства садржи:

2.3.1. констатацију да ли се реализацијом предметног пројекта могу или не могу обезбиједити потребни услови за заштиту животне средине;

2.3.2. да ли је пројекат својом функцијом и техничким рјешењима безбједан у смислу утицаја на животну средину;

2.3.3. приједлог сталне контроле параметара релевантних за утицај рада објекта на животну средину, а који су наведени у студији;

2.3.4. приједлог носиоцу пројекта и органу надлежном за заштиту животне средине у смислу даљих поступака.

2.4. Нетехнички резиме садржи кратак резиме информација датих у складу са тачкама 2.2.2., 2.2.3., 2.2.5. и 2.2.7 овог упутства, избјегавајући техничке изразе, детаљне податке и научна објашњења.

3. Анекси садрже:

3.1. Изворе података,

3.2. Овјере.

3.1. Под извором података у смислу овог упутства подразумијевају се релевантни правни прописи (закони и подзаконски акти) и коришћена литература (стручна литература и објављени стручни радови).

3.2. Студију утицаја на животну средину морају потписати лица по основу којих је институција добила рјешење о испуњености услова и лиценцу министарства надлежног за заштиту животне средине и осталих лица ангажованих у процесу израде студије утицаја на животну средину. Студија утицаја мора бити овјерена потписом и печатом руководиоца овлашћене институције. Поред наведеног, студија утицаја садржи и прилоге (топографске карте, педолошке карте, ситуациони план објекта и локације, ситуациони преглед).

4. Ступање на снагу

4.1. Ово упутство ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 16-020-21/05
21. децембра 2005. године
Бања Лука

Министар,
Мухамед Лишњић, с.р.

1364

На основу поглавља “Прелазне и завршне одредбе” - тачке 1. Наредбе о уплаћивању одређених прихода буџета Републике, општина и градова, буџетских фондова и фондова (“Службени гласник Републике Српске”, број 73/05), министар финансија доноси

САОПШТЕЊЕ**О БРОЈЕВИМА РАЧУНА ЈАВНИХ ПРИХОДА ОПШТИНА И ГРАДОВА КОД ПОСЛОВНИХ БАНАКА**

1. Списак бројева рачуна за прикупљање јавних прихода општина и градова код пословних банака гласи:

Р. бр.	Назив	Банка	Рачун
1	2	3	4
1.	Град Бања Лука - јавни приходи буџета Града Бања Лука	Balkan Investment Bank а.д. Бања Лука	568-163-1200001-76
2.	Рачун јавних прихода Града Источно Сарајево	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука, НЛБ група - Филијала Источно Сарајево	562-012-00000962-28
3.	Рачун јавних прихода Градског фонда за комуналне дјелатности Града Источно Сарајево	Развојна банка Југоисточне Европе - НЛБ група а.д. Бања Лука, Филијала Источно Сарајево	562-012-00000977-80
4.	Рачун јавних прихода општине Берковићи	Нова банка а.д. Бијељина	555-009-10009510-16
5.	Рачун јавних прихода општине Берковићи	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука	551-078-00026228-22
6.	Рачун јавних прихода општине Бијељина	Нова банка а.д. Бијељина	555-001-00002959-16
7.	Рачун јавних прихода општине Билећа	Развојна банка Југоисточне Европе - НЛБ група а.д. Бања Лука	562-008-00001130-11
8.	Рачун јавних прихода општине Братунац	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Братунац	551-039-00011916-55
9.	Рачун јавних прихода општине Брод	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Брод	551-003-00009315-19
10.	Рачун јавних прихода општине Брод	Развојна банка Југоисточне Европе, НЛБ група а.д. Бања Лука, Филијала Брод	562-005-00001644-71
11.	Рачун јавних прихода општине Брод	Павловић Интернационал банка а.д. Бијељина, Филијала Брод	554-008-00011092-24
12.	Рачун јавних прихода општине Вишеград	Развојна банка Југоисточне Европе, НЛБ група а.д. Бања Лука - Филијала Фоча - Експозитура Вишеград	562-006-00001262-04
13.	Рачун јавних прихода општине Власеница	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Зворник - Експозитура Власеница	551-031-00007386-69
14.	Рачун јавних прихода општине Вуковасвље	Развојна банка Југоисточне Европе, НЛБ група а.д. Бања Лука - Филијала Модрича	562-011-00000703-78
15.	Рачун јавних прихода општине Вуковасвље	Павловић Интернационал банка а.д. Бијељина	554-009-00011146-07
16.	Рачун јавних прихода општине Гацко	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Гацко	551-056-00015845-45
17.	Рачун јавних прихода општине Гацко	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука- НЛБ група - Филијала Требиње - испостава Гацко	562-008-00001043-78
18.	Рачун јавних прихода општине Гацко	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Гацко	551-030-00012212-93
19.	Рачун јавних прихода општине Гацко	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Гацко	555-009-01073232-87
20.	Рачун јавних прихода општине Градишка	Центер Комерц Банка а.д. Бања Лука - Филијала Градишка	567-323-10000645-84
21.	Рачун јавних прихода општине Дервента	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Дервента	555-008-01252003-39
22.	Рачун јавних прихода општине Дервента	Павловић Интернационал банка а.д. Бијељина, Филијала Дервента	554-007-00011254-72
23.	Рачун јавних прихода општине Дервента	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Дервента	551-003-00013416-35
24.	Рачун јавних прихода општине Дервента	Бобар банка а.д. Бијељина, Филијала Дервента	565-355-80000001-46
25.	Рачун јавних прихода општине Дервента	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - Филијала Добој	562-005-00001561-29
26.	Рачун јавних прихода општине Добој	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Добој	551-004-00017915-69
27.	Рачун јавних прихода општине Добој	Центер Комерц Банка а.д. Бања Лука, Филијала Добој	567-543-82006677-05
28.	Рачун јавних прихода општине Добој	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група - Филијала Добој	562-005-00001573-90

1	2	3	4
29.	Рачун јавних прихода општине Доњи Жабар	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука	562-011-00000765-86
30.	Рачун јавних прихода општине Дринић-Петровац	Нуро Алре Адриа банка а.д. Бања Лука, Филијала Дринић	552-012-00010539-62
31.	Рачун јавних прихода општине Зворник	Павловић Интернационал банка а.д. Бијељина, Филијала Зворник	554-012-00000005-12
32.	Рачун јавних прихода општине Зворник	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Зворник	551-028-00007189-31
33.	Рачун јавних прихода општине Зворник	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Зворник	555-006-02001655-29
34.	Рачун јавних прихода општине Источна Илиџа	Нуро Алре Адриа банка а.д. Бања Лука - Експозитура Источно Сарајево	552-004-00011302-08
35.	Рачун јавних прихода општине Источни Дрвар	Нуро Алре Адриа а.д. Бања Лука, Филијала Источни Дрвар	552-012-00010563-87
36.	Рачун јавних прихода општине Источни Стари Град	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Источни Стари Град	555-002-01047834-91
37.	Рачун јавних прихода општине Источни Стари Град	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука НЛБ група - Филијала Соколац	562-001-00000558-33
38.	Рачун јавних прихода општине Источни Стари Град	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Источни Стари Град	562-012-00001576-29
39.	Рачун јавних прихода општине Источно Ново Сарајево	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група - Филијала Источно Сарајево	562-012-00000937-06
40.	Рачун јавних прихода општине Језеро	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Шипово	551-019-00008415-92
41.	Рачун јавних прихода општине Калиновик	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Калиновик	562-006-00001260-10
42.	Рачун јавних прихода општине Калиновик	Привредна банка а.д. Источно Сарајево	561-182-00000051-72
43.	Рачун јавних прихода општине Кнежево	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Кнежево	551-017-00009403-39
44.	Рачун јавних прихода општине Кнежево	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Кнежево	562-099-00013740-14
45.	Рачун јавних прихода општине Козарска Дубица	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Градишка	562-010-00004019-73
46.	Рачун јавних прихода општине Козарска Дубица	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Козарска Дубица	551-024-00008524-05
47.	Рачун јавних прихода општине Костајница	Нуро Алре Адриа банка а.д. Бања Лука - Експозитура Костајница	552-010-00001764-04
48.	Рачун јавних прихода општине Котор Варош	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Котор Варош	551-012-00006601-57
49.	Рачун јавних прихода општине Крупа на Уни	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Нови Град	551-002-00008008-12
50.	Рачун јавних прихода општине Крупа на Уни	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Крупа на Уни	562-007-00005132-82
51.	Рачун јавних прихода општине Купрес - Благај	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Шипово	551-019-00008416-89
52.	Рачун јавних прихода општине Лакташи	Нова банка а.д. Бијељина - Експозитура Лакташи	555-007-02031830-53
53.	Рачун јавних прихода општине Лопаре	Нова банка а.д. Бијељина - Експозитура Лопаре	555-001-00028147-15
54.	Рачун јавних прихода општине Љубиње	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Љубиње	562-008-00001154-36
55.	Рачун јавних прихода општине Милићи	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Милићи	555-006-03004417-04
56.	Рачун јавних прихода општине Милићи	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Власеница - Агенција Милићи	551-032-00002503-22
57.	Рачун јавних прихода општине Модрича	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група - Филијала Модрича	562-011-00000704-75
58.	Рачун јавних прихода општине Мркоњић Град	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Мркоњић Град	551-014-00008268-02
59.	Рачун јавних прихода општине Мркоњић Град	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Мркоњић Град	562-099-00013398-70
60.	Рачун јавних прихода општине Невесиње	Нуро Алре Адриа банка а.д. Бања Лука - Филијала Невесиње	552-006-00012336-09
61.	Рачун јавних прихода општине Нови Град	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Нови Град	562-007-00005149-31
62.	Рачун јавних прихода општине Ново Горажде	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Горажде	562-006-00001375-53

1	2	3	4
63.	Рачун јавних прихода општине Осмаци	Нова банка а.д. Бијељина - Филијала Зворник	555-006-02003453-67
64.	Рачун јавних прихода општине Осмаци	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Осмаци	551-028-00007227-14
65.	Рачун јавних прихода општине Општра Лука	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група - Филијала Приједор	562-007-00004175-43
66.	Рачун јавних прихода општине Пале	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Источно Сарајево	562-012-00000945-79
67.	Рачун јавних прихода општине Пелагићево	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Модрича - Експозитура Пелагићево	562-011-00000702-81
68.	Рачун јавних прихода општине Петрово	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Петрово	551-072-00021995-17
69.	Рачун јавних прихода општине Петрово	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Добој	562-005-00001562-26
70.	Рачун јавних прихода општине Приједор	ЛХБ банка а.д. Бања Лука, Филијала Приједор	564-100-00000222-40
71.	Рачун јавних прихода општине Приједор	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Приједор	562-007-00004173-49
72.	Рачун јавних прихода општине Прњавор	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Пословна јединица Прњавор	551-016-00006230-04
73.	Рачун јавних прихода општине Рибник	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Рибник	551-014-00000920-27
74.	Рачун јавних прихода општине Рибник	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Експозитура Рибник	562-099-00011166-73
75.	Рачун јавних прихода општине Рогатица	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Рогатица	562-001-00000553-48
76.	Рачун јавних прихода општине Рудо	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Рудо	562-006-00001261-07
77.	Рачун јавних прихода општине Соколац	Бобар банка а.д. Бијељина - Филијала Соколац	565-708-80001505-62
78.	Рачун јавних прихода општине Србац	Balkan Investment Bank а.д. Бања Лука, Филијала Србац	568-703-12001052-48
79.	Рачун јавних прихода општине Србац	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Србац	551-018-00009973-26
80.	Рачун јавних прихода општине Сребреница	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Сребреница	551-015-00011210-51
81.	Рачун јавних прихода општине Теслић	Нуро Alpe Adria а.д. Бања Лука, Филијала Теслић	552-008-00016034-69
82.	Рачун јавних прихода општине Теслић	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Теслић	555-008-00252072-10
83.	Рачун јавних прихода општине Теслић	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Експозитура Теслић	551-025-00011036-83
84.	Рачун јавних прихода општине Теслић	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука	562-099-00017572-61
85.	Рачун јавних прихода општине Требиње	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Требиње	562-008-00001050-57
86.	Рачун јавних прихода општине Трново	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Трново	555-002-01003701-85
87.	Рачун јавних прихода општине Угљевик	Нова банка а.д. Бијељина - Експозитура Угљевик	555-001-05012006-18
88.	Рачун јавних прихода општине Фоча	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Фоча	562-006-00001365-83
89.	Рачун јавних прихода општине Фоча	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Фоча	551-083-00027811-72
90.	Рачун јавних прихода општине Хан Пијесак	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Хан Пијесак	562-001-00000606-83
91.	Рачун јавних прихода општине Чајнич	Нова банка а.д. Бијељина - Филијала Фоча	555-010-20004391-61
92.	Рачун јавних прихода општине Челинац	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Челинац	551-008-00007033-24
93.	Рачун јавних прихода општине Шамац	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука, Филијала Шамац	551-052-00019615-86
94.	Рачун јавних прихода општине Шамац	Нова банка а.д. Бијељина, Филијала Шамац	555-003-01049500-88
95.	Рачун јавних прихода општине Шамац	Развојна банка Југоисточне Европе а.д. Бања Лука - НЛБ група, Филијала Модрича	562-011-00001661-17
96.	Рачун јавних прихода општине Шековићи	Нова банка а.д. Бијељина - Филијала Зворник - Експозитура Шековићи	555-006-02004771-90
97.	Рачун јавних прихода општине Шипово	Нова бањалучка банка а.д. Бања Лука - Филијала Шипово	551-019-00008414-95

2. Објављивањем овог саопштења престаје да важи Саопштење о бројевима рачуна јавних прихода општина и градова код пословних банака, број: 04-09-6039/05 ("Службени гласник Републике Српске", број 88/05).

3. Ово саопштење ће се објавити у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04-09-8409/05
26. децембра 2005. године
Бања Лука

Министар,
Светлана Ценић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету броју **АП 130/04**, рјешавајући апелацију **Зухре Алибашић и др.**, на основу члана VI/3.б) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. тачка 2. и члана 61. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 60/05), у саставу:

- Мато Тадић, председник,
- Тудор Пантиру, потпредседник,
- Миодраг Симовић, потпредседник,
- Хатица Хациосмановић, потпредседник,
- David Feldman, судија,
- Валерија Галић, судија,
- Јово Росић, судија и
- Constance Grewe, судија,

на сједници одржаној 2. децембра 2005. године, донио је

ОДЛУКУ

О МЕРИТУМУ

Усвајају се апелације Зухре Алибашић, Симе Јарића, Крсте Ескића, Споменке Мичановић, Стажије Ћубел и Илије Гргића, Трифка Гузине, Мирка Субића, Владимира Зелића, Милке Каракаш, Љубомира Каракаша, Браниславе Обрадовић, Мирка Томића, Аземине Гагулић, Бахтије Радончића, Рамиза Софтића, Станојле Ђурасовић, Љубомира Радовића и Барбаре Врпољац.

Утврђује се повреда члана II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана I. Протокола број I уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода у односу на Босну и Херцеговину.

Одбијају се као неосноване апелације поднесене против Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске у односу на члан II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члан I. Протокола број I уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Утврђује се повреда члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на Федерацију Босне и Херцеговине.

Ова одлука доставља се Савјету министара Босне и Херцеговине да би се обезбиједила уставна права у складу са овом одлуком.

Налаже се Савјету министара Босне и Херцеговине да у року од шест мјесеци обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о мјерама које је предузео, у складу са чланом 74. став 5. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Зухра Алибашић, Симо Јарић, Крсто Ескић, Споменка Мичановић, Стажија Ћубел и Илија Гргић, које заступа Иван Ћубел, Трифко Гузина, Мирко Субић, које заступа Весна Лукач, Владимир Зелић, Милка Каракаш, Љубомир Каракаш, Бранислава Обрадовић, Мирко Томић, Аземина Гагулић, Бахтија Радончић, Рамиз Софтић, Станојла Ђурасовић, Љубомир Радовић и Барбара Врпољац, које заступа Марија Цирић (у даљем тексту: апеланти), поднијели су током 2004. и

2005. године апелације Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Босне и Херцеговине и Федерације Босне и Херцеговине.

II - Поступак пред Уставним судом

2. Уставни суд, у складу са чланом 31. Правила Уставног суда, одлучио је да апелације АП 130/04, АП 259/04, АП 369/04, АП 497/05, АП 500/05, АП 802/05, АП 888/05, АП 907/05, АП 954/05, АП 955/05, АП 962/05, АП 973/05, АП 974/05, АП 1066/05, АП 1074/05, АП 1166/05, 1173/05 и АП 1238/05 споји у један предмет под бројем АП 130/04, јер се ради о надлежности Уставног суда о истом питању поводом кога Уставни суд може да води један поступак и донесе једну одлуку.

3. На основу члана 22. став 1. Правила Уставног суда, од Босне и Херцеговине и Федерације Босне и Херцеговине затражено је 6. јуна 2005. године да доставе одговоре на апелације.

4. Одговор на апелације Босна и Херцеговина доставила је путем Правобранилаштва Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Правобранилаштво) 21. јуна 2005. године, а Влада Федерације Босне и Херцеговине путем Федералног министарства финансија (у даљем тексту: Федерално министарство) 20. јуна 2005. године.

5. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговори Босне и Херцеговине и Владе Федерације Босне и Херцеговине 23. јуна 2005. године достављени су апелантима.

III - Чињенично стање

6. Апеланти су грађани Босне и Херцеговине. Прије распада Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: СФРЈ) улагали су девизе код бивших комерцијалних банака у тој земљи. Због растуће несташице девиза и других економских проблема, исплата средстава са ових "старих" девизних штедних рачуна прогресивно је ограничавана према законима који су ступили на снагу током 1980. и почетком 1990. године.

7. Непосредно пред почетак, као и у току оружаних сукоба у Босни и Херцеговини, подносиоци апелација углавном нису били у могућности да подижу новац са својих штедних рачуна. Такође, сви њихови покушаји да подигну новац у послјератном периоду били су одбијени без образложења или позивањем на законе које су усвојиле СФРЈ, Република Босна и Херцеговина и касније Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска.

8. Чињенице појединачних предмета које произилазе из навода апеланата и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

Предмет број АП 130/04

9. Апелација је поднесена Уставном суду 28. јануара 2004. године. Апеланткиња је полагала средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, у износу од 1.051,84 ДМ.

Предмет број АП 259/04

10. Апелација је поднесена Уставном суду 27. фебруара 2004. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, у износу од 3.427,73 ДМ.

Предмет број АП 369/04

11. Апелација је поднесена Уставном суду 14. априла 2004. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Југобанке Сарајево, у износу од 22.631,69 УСД.

Предмет број АП 497/05

12. Апелација је поднесена Уставном суду 15. фебруара 2005. године. Апеланткиња је полагала средства на девизну штедну књижицу код Основне банке Тузла, у износу од 5.301,57 ДМ.

Предмет број АП 500/05

13. Апелација је поднесена Уставном суду 8. марта 2005. године. Апеланткиња Стажија Ћубел је полагала средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, на једној књижици у износу од 60.273,30 CHF, а на другој књижици 12.859,34 CHF. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода за платни промет Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Завод) од 1. јуна 2000. године, апеланткињино укупно потраживање по основу старе девизне штедне износи 81.199,76 КМ.

14. Апелант Илија Гргић је полагао средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево у износу од 16.706,87 ДМ. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 25. маја 2000. године, апелантово укупно потраживање по основу старе девизне штедне износи 30.934,63 КМ.

Предмет број АП 802/05

15. Апелација је поднесена Уставном суду 28. марта 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Унионбанке Сарајево. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 21. марта 2005. године, апелантово укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 24.232,14 КМ.

Предмет број АП 888/05

16. Апелација је поднесена Уставном суду 30. марта 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Унионбанке Сарајево. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 21. марта 2005. године, апелантово укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 125.222,67 КМ.

Предмет број АП 907/05

17. Апелација је поднесена Уставном суду 5. априла 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Југобанке Сарајево. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 2. маја 1999. године, апелантово укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 1.604,71 КМ.

Предмет број АП 954/05

18. Апелација је поднесена Уставном суду 8. априла 2005. године. Апеланткиња је полагала средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, у износу од 8.676,10 ДМ.

Предмет број АП 955/05

19. Апелација је поднесена Уставном суду 9. априла 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, у износу од 1.537,00 ДМ.

Предмет број АП 962/05

20. Апелација је поднесена Уставном суду 8. априла 2005. године. Апеланткиња је полагала средства на девизну штедну књижицу код Унионбанке Сарајево, и то на једној књижици износ од 10.185,44 ДМ и на другој књижици 17.688,48 ДМ. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 2. маја 1999. године, апеланткињино укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 28.197,14 КМ.

Предмет број АП 973/05

21. Апелација је поднесена Уставном суду 12. априла 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Југобанке Сарајево, и то износ од 1.591,06 ДМ, 44,59 HFZ, 621,83 ФФ, 1789,55 ЛИТ, 2273,00 УСД и 23,60 СНФ.

Предмет број АП 974/05

22. Апелација је поднесена Уставном суду 3. јуна 2005. године. Апеланткињин супруг је полагао средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, и то на једној књижици износ од 28.553,00 ДМ и на другој књижици износ од 3.727,21 ДМ. У прилогу апелације апеланткиња је доставила Рјешење о насљедињању Општинског суда у Кисељаку број О-19/99 од 25. марта 1999. године којим се она проглашава законским насљедником са дијелом 1/1. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 21. јануара 2002. године, апеланткињино укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 32.335,18 КМ.

Предмет број АП 1066/05

23. Апелација је поднесена Уставном суду 21. априла 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Југобанке Сарајево, и то износ од 654,01 ДМ. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 27. јануара 2001. године, апелантово укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 677,98 КМ.

Предмет број АП 1074/05

24. Апелација је поднесена 22. априла 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Основне банке Тузла, и то износ од 574,87 ДМ. Сходно изводу са Јединственог рачуна грађана Завода од 2. маја 1999. године, апелантово укупно потраживање по основу старе девизне штедње износи 579,90 КМ.

Предмет број АП 1166/05

25. Апелација је поднесена Уставном суду 9. маја 2005. године. Апеланткиња је полагала средства на девизну штедну књижицу код Југобанке Сарајево, и то износ од 2.031,32 ДМ.

Предмет број АП 1173/05

26. Апелација је поднесена Уставном суду 17. маја 2005. године. Апелант је полагао средства на девизну штедну књижицу код Југобанке Сарајево, и то износ од 13.324,15 УСД.

Предмет број АП 1238/05

27. Апелација је поднесена Уставном суду 31. маја 2005. године. Апеланткиња је полагала средства на девизну штедну књижицу код Привредне банке Сарајево, и то износ од 31.146,42 ДМ.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

28. Предметне апелације односе се на захтјеве апеланата да остваре своја потраживања по основу старе девизне штедње, депоноване искључиво у банкама Босне и Херцеговине и њиховим пословним јединицама на територији данашње Федерације Босне и Херцеговине. Код одређених апеланата банке су пребациле стару девизну штедњу на јединствене рачуне грађана Завода, осим у одређеним предметима гдје подносиоци апелације изричито наводе да њихова девизна штедња није евидентирана на јединственом рачуну грађана.

29. Из садржаја апелација произилази да се апеланти жале на повреду права на мирно уживање имовине из члана П/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на правично суђење из члана П/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције. Сви апеланти траже да им се исплати цјелокупна девизна штедња, а неки траже да им се исплате и камате.

б) Одговор на апелацију

30. У одговору на апелацију Правобранилаштво истиче да је Босна и Херцеговина доношењем Оквирног закона о приватизацији предузећа и банака у Босни и Херцеговини своја изворна права титулара државног капитала пренијела на ентитете Босне и Херцеговине. На основу овог закона ентитети су били овлашћени да донесу сопствене прописе о приватизацији, што су и учинили, тако да је, сходно прописима о приватизацији банака, све потраживање "старе девизне штедње" пренесено на терет буџета ентитета Босне и Херцеговине. Даље, Правобранилаштво наводи да су ентитети с циљем да ријеше питања старе девизне штедње донијели законе о унутрашњем дугу и спроведбене прописе којим су регулисани регистровање старе девизне штедње и начин њене исплате. Сходно постојећем правном стању, ентитети Босне и Херцеговине су носиоци права на старој девизној штедњи, па самим тим и одговорности. Правобранилаштво напомиње да је Босна и Херцеговина потписница Споразума о питању сукцесије који у Анексу Ц регулише финансијска потраживања и дуговања. Међутим, нису донесени одговарајући документи на основу којих би се успоставио систем права и обавеза, те предлаже да се апелације у односу на Босну и Херцеговину одбију.

31. У одговору на апелације Федерално министарство наводи да је питање старе девизне штедње ријешено Законом о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације и Законом о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине. Чланом 5 Закона о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације прописано је да потраживања на основу старе девизне штедње постају унутрашњи дуг Федерације, који се измирује у складу са посебним законом. Девизна штедња, која је верификована као унутрашњи дуг и као обавеза Федерације, измириће се у складу са Законом о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине, односно исплатом дијела дуга у готовини, а остатак издавањем обвезница. Даље, Федерално министарство истиче да је већина апеланата стекла право на потраживање од Федерације, у складу са Законом о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације, као и право на измирење обавеза на наведени начин.

V - Релевантни прописи

32. Уредба са законском снагом о девизном пословању ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", број 2/92)

Члан 9.

"За девизе на девизним рачунима и девизним штедним улозима јемчи Република."

33. Уредба са законском снагом о девизном пословању ("Службени лист Републике Босне и Херцеговине", број 10/94)

Члан 3.

"Девизе могу да се користе само за плаћање према иностранству, осим ако овом уредбом није другачије одређено."

Члан 12.

“Домаћа и страна физичка лица могу девизе да држе на рачуну код банке и слободно их користе.”

Члан 44.

“Девизне резерве чине потраживања на рачунима у иностранству, ефективни страни новац и вриједносни папири издати у иностранству (депоновани) код Народне банке (Босне и Херцеговине) и (овлашћених) банака.”

34. Одлука о циљевима и задацима девизне политике (“Службени лист Републике Босне и Херцеговине”, број 13/96)

Тачка 7.

“Девизна штедња грађана депонована код бивше Народне банке Југославије, заједно са каматама на ову штедњу, рјешаваће се доношењем закона о јавном дугу Босне и Херцеговине, или на други начин у склопу укупне консолидације дуга Босне и Херцеговине заједно са међународном заједницом.”

35. Одлука о ратификацији Споразума о питањима сукцесије Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (“Службени гласник БиХ”, бр. 10/01)

У Споразуму о сукцесији СФРЈ, Анекс Ц, у релевантном дијелу предвиђа следеће:

Члан 2. став 3

(...)

Остала финансијска дуговања (СФРЈ) укључују:

(а) јемства СФРЈ или њене Народне банке Југославије за штедњу у чврстој валути положену код комерцијалних банака или њихових филијала у било којој држави сљедници прије датума кога је она прогласила независност;

(...)

Члан 7.

“Јемства бивше СФРЈ или њене НБЈ за штедњу чврсте валуте положену код комерцијалне банке или неке од њених филијала у било којој држави сљедници прије датума када је та држава прогласила независност предмет су преговара без одгађања, водећи нарочито рачуна о потреби заптите штедње чврсте валуте појединачно. Ови преговори ће се одвијати под покровитељством Банке за међународна поравнања.”

36. Закон о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 27/97 и 8/99)

Члан 3.

“Лице које има девизну штедњу у банкама или пословним јединицама са сједиштем на територији Федерације Босне и Херцеговине изнад 100 КМ, а било је држављанин бивше Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине и на дан 31. марта 1991. године имало пребивалиште на територији која сада припада Федерацији Босне и Херцеговине стиче потраживања према Федерацији са стањем на дан 31. марта 1992. године.

Реализација потраживања грађана који су на дан 31. марта 1991. године имали држављанство бивше Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, а који немају пребивалиште на територији Федерације, као и других лица која имају девизна потраживања у банкама на територији Федерације, у смислу овог закона, уредиће се посебним прописом.

Лицима из става 1. овог члана с девизном штедњом до 100 ДМ банке ће на њихов захтјев исплатити износ штедње.

Потраживања из става 3. овог члана су исплатива након истека периода од три мјесеца од дана примјене овог закона.”

Члан 7.

“Потраживања из члана 3. овог закона банка преноси на јединствени рачун штедише.

Начин преноса потраживања грађана ... чији се рачуни воде у банкама код којих су организационе јединице на територији Федерације престале да раде уредиће се посебним прописом Федералног министарства финансија.”

Члан 11.

“Отварање јединствених рачуна врши се по званичној дужности на основу јединственог матичног броја грађана-носилаца потраживања из овог закона.

Јединствени рачун представља сертификат грађанина.”

Члан 18.

“Потраживања са јединственог рачуна могу да се користе у поступку приватизације у року од двије године од дана издавања

извода са јединственог рачуна, а након уписа потраживања по појединим врстама.

Истеком рока из става 1. овог члана потраживања на јединственом рачуну се гасе.”

37. Закон о измјенама и допунама Закона о утврђивању и реализацији потраживања грађана у процесу приватизације (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број 45/00)

Члан 18.

“Потраживања са јединствених рачуна грађана могу да се употребе у процесу приватизације у року од четири године од дана издавања извода са јединственог рачуна грађана, након регистрације сваког појединог потраживања.

По истеку рока наведеног у ставу 1. овог члана потраживања са јединствених рачуна се гасе.

Изузетно од одредби ст. 1. и 2. овог члана, носиоци станарског права из члана 8а. Закона о продаји станова на којима постоји станарско право (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 27/97, 11/98, 22/99 и 7/00) могу да користе потраживања са јединственог рачуна у року од три мјесеца од дана ојвере потписа са купопродајним уговором код надлежног суда.”

38. Закон о измјенама и допунама Закона о приватизацији предузећа (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 45/00)

Члан 28.

“Продаја из члана 26. овог закона врши се уз обавезно плаћање у новцу или сертификатима из основа старе девизне штедње најмање 35 одсто уговорене продајне цијене.

За сваки износ плаћен у новцу или сертификатом по основу старе девизне штедње више од 35% може да се одобри попуст од 8%.”

39. Закон о измјенама и допунама Закона о приватизацији предузећа (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број 61/01)

Члан 27.

“Мала приватизација у смислу члана 26. овог закона спроводи се јавном продајом, коју је предузеће дужно да припреми и пријави надлежној агенцији (за приватизацију) у року који одреди Агенција Федерације и у року важења потраживања грађана из Закона о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације (сертификати итд.).”

40. Закон о измјенама и допунама Закона о продаји станова на којима постоји станарско право, ступио на снагу 8. јануара 2002. године (након датума одлуке Уставног суда Федерације)

Члан 24.

“Плаћање откупне цијене стана врши се једним од платежних средстава, и то:

а) новцем,

б) сертификатима на основу потраживања грађана, а који су утврђени посебним прописима.

Када се плаћање врши новцем или сертификатом из основа старе девизне штедње, цијена стана се умањује за 20% утврђене откупне цијене.”

41. Закон о измјенама и допунама Закона о потраживању грађана (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број 57/03)

Члан 7.

“Потраживања из члана 3. овог закона банка, на захтјев штедише који се подноси у року од шест мјесеци од дана усвајања овог закона, преноси на јединствени рачун штедише.”

Члан 11.

“Отварање јединствених рачуна врши се по званичној дужности на основу матичног броја грађана-носилаца потраживања из овог закона, а отварање јединственог рачуна по основу старе девизне штедње врши се на захтјев штедише.”

Члан 18.

“Потраживања са јединственог рачуна могу да се користе у поступку приватизације у року од шест година од дана издавања извода са јединственог рачуна, а након уписа потраживања по појединим врстама.”

Члан 20.

“Директор Агенције за приватизацију у Федерацији Босне и Херцеговине у року од 30 дана од ступања на снагу овог закона

донијеће упутство о евиденцији и реализацији потраживања са јединственог рачуна.”

Члан 20а.

“Агенција за приватизацију у Федерацији БиХ ће неискоришћена потраживања по основу старе девизне штедње која су пренијета на јединствени рачун вратити на рачун имаоца у року од 30 дана од дана подношења захтјева штедине.”

Члан 20б.

“Штедине које су извршиле пренос потраживања из основа старе девизне штедње у приватизационе инвестиционе фондове која желе да поврате на своје јединствене рачуне могу да поднесу захтјев приватизационим инвестиционим фондovima за поврат потраживања у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.”

42. Закон о измјенама и допунама Закона о потраживању грађана (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број 20/04) тако да је члан 5. допуњен новим чланом 5а. који гласи:

Члан 5а.

“Изузетно од члана 5. овог закона потраживање по основу старе девизне штедње постаје унутрашњи дуг Федерације Босне и Херцеговине, који се измирује у складу са посебним законом, осим ако лице које има потраживање на основу старе девизне штедње не да изјаву да се та потраживања користе за намјене из члана 18. овог закона.

Изјава из става 1. овог члана је неопозива и подноси се Федералном министарству финансија у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 18.

“Потраживања са јединственог рачуна могу да се користе у процесу приватизације:

- за куповину дионица предузећа, имовине предузећа и друге имовине која се буде продавала у процесу приватизације до 30. јуна 2006. године под условом да учешће појединачне понуде не прелази 10% од укупне куповне цијене;

- за куповину станова на којима постоји станарско право до 30. јуна 2007. године у висини до 100% од укупне цијене.

Истеком рокова из става 1. овог члана потраживања на јединственом рачуну се гасе.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, рок за куповину станова на којима постоји станарско право може да се мијења зависно од доношења и промјена прописа о реституцији.”

Члан 20.

“Агенција за приватизацију у Федерацији Босне и Херцеговине доставиће Федералном министарству финансија базу података о стању неискоришћених потраживања по основу старе девизне штедње на јединственом рачуну у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

43. Закон о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број 64/04), који у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

“Овим законом утврђују се унутрашње обавезе Федерације Босне и Херцеговине према физичким и правним лицима настале на основу: неисплаћених инвалиднина, неисплаћених пензија, неисплаћених накнада према добављачима за робу, материјале и услуге, обавезе настале на основу неисплаћених плата и додатака, те остале обавезе (у даљем тексту: унутрашњи дуг), односно начин појединачне верификације утврђених потраживања, као и начин њиховог измирења.”

Члан 2.

“Овим законом утврђује се свеобухватно измирење унутрашњег дуга на начин који обезбјеђује и подржава макроекономску стабилност и фискалну одрживост Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација).

Унутрашњи дуг Федерације процјењује се у износу од 1.858,9 милиона КМ. Ова процјена искључује износ обавеза за стару девизну штедњу с обзиром на то да ће се они утврдити у поступку верификације.

Обавезе унутрашњег дуга из става 1. овог члана измирују се исплатом у готовини, путем издавања обвезница (у даљем тексту: обвезнице) и отписивањем, према одредбама овог закона.

Измирење свих категорија унутрашњег дуга, укључујући и стару девизну штедњу, неће прелазити износ од 10% ГДП за

2003. годину, и то у нето садашњој вриједности за све планиране исплате свих категорија унутрашњег дуга.”

Члан 3.

“Унутрашњи дуг Федерације износи 1.858,9 милиона КМ, искључујући износ обавезе за стару девизну штедњу који ће се утврдити у поступку верификације, а чине га:

- опште обавезе у износу од 947,9 милиона КМ,

- обавезе на основу кредита комерцијалних банака у износу од 11 милиона КМ,

- обавезе за стару девизну штедњу у износу који ће се утврдити према верификацији обавеза на начин прописан у члану 12. овог закона.”

Члан 9.

“Федерација преузима обавезе на основу старе девизне штедње остварене у најнижим пословним јединицама банака (експозитура и / или агенција) на територији Федерације. Уколико банка нема пословних јединица, онда се сматра да је сједиште банке најнижа пословна јединица.

Обавезе на основу старе девизне штедње, дефинисане ставом 1. овог члана, не обухватају обавезе на основу старе девизне штедње депоноване у Љубљанској банци и Инвестбанци с обзиром на то да ће се оне рјешавати у процесу сукцесије имовине бивше СФРЈ.

Обавезе на основу старе девизне штедње из члана 3. овог закона Федерација ће измирити исплатом у готовини и издавањем обвезница.

Камате на стару девизну штедњу од 1. јануара 1992. године се отписују.”

Члан 10.

“Кад се изврши верификовање потраживања за стару девизну штедњу, на начин предвиђен чланом 12. овог закона, Влада Федерације ће посебним прописом утврдити метод и висину исплате у готовини за стару девизну штедњу сваком физичком лицу, носиоцу старе девизне штедње, до износа прописаног у члану 2. овог закона.”

Члан 11.

“Готовинске исплате за стару девизну штедњу из члана 10. овог закона извршиће се из буџета Федерације у периоду од четири године, почев од фискалне године када се заврши поступак верификовања старе девизне штедње.”

Члан 12.

“Верификовање свих потраживања за стару девизну штедњу вршиће се на основу базе података која је установљена Законом о утврђивању и остваривању потраживања грађана у поступку приватизације (“Службене новине Федерације БиХ”, бр. 27/97, 8/99, 45/00, 54/00, 32/01, 57/03, 20/04) и другим прописима донесеним на основу закона и база података које посједују банке.

Процес верификације потраживања за стару девизну штедњу завршиће се у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Федерални министар финансија донијеће подзаконске акте о верификацији свих потраживања за стару девизну штедњу у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 13.

“За обавезе за стару девизну штедњу које не буду измирене исплатом у готовини, у складу са чл. 9. и 10. овог закона, издаће се обвезнице до износа који је потребан за измирење кумулативних потраживања.”

Члан 14.

“Кад се изврши верификовање потраживања за стару девизну штедњу на начин предвиђен чланом 12. овог закона, Влада Федерације ће посебним прописом утврдити модел издавања обвезница прописујући рок досијећа обвезница, висину камате на обвезнице и дужину граце периода, а до износа који се утврди као главница у процесу верификовања потраживања на основу старе девизне штедње до износа прописаног у члану 2. овог закона.

Како би обезбиједила додатна финансијска средства носиоцима обвезница из члана 13. овог закона, Влада Федерације, у својству дионичара а према важећим прописима, својом одлуком распоредиће до 15% дивиденде из привредних друштава са државним капиталом како би откупљивала јавне обвезнице путем понуде по тржишној цијени, исплаћујући их како је предвиђено годишњим буџетом, почев од обвезница са

најнижом номиналном вриједности и прогресивно кренувши ка обвезницама са вишом номиналном вриједности.”

Члан 15.

“Влада Федерације ће три одсто износа који се оствари од продаје предузећа ЈП “БХ Телеком”, ЈП “Електропривреде БиХ” д.д., ЈП “Електропривреде ХЗХБ” д.д. и “Хрватске телекомуникације” д.о.о. Мостар уплатити на посебан рачун.

Средства остварена на посебном рачуну из става 1. овог члана користе се с циљем пријевременог откупа обвезница на основу старе девизне штедње по тржишној цијени, и то укључујући приоритет у исплати - откупу обвезница сопственика старе девизне штедње и то понудом откупљивања обвезница са најнижом номиналном вриједности, а затим обвезница са вишом номиналном вриједности.

Федерални министар финансија донијеће подзаконске акте о начину располагања средствима депонованим на рачуну из претходног става, односно о модалитетима исплате власника обвезница, према остварењу средстава из овог члана.”

Члан 21.

“Обвезнице за измирење обавеза за стару девизну штедњу и ратних потраживања су вриједносни папири које издаје у цијелости или дјелимично Босна и Херцеговина (у даљем тексту: вриједносни папири БиХ) у име Федерације или Федерација (у даљем тексту: вриједносни папири Федерације) према посебном пропису.

Обвезнице издате за измирење обавеза за стару девизну штедњу и ратна потраживања су утврживе и преносиве и издају се и воде само у електронској форми.

Сви услови везани за обвезнице утврђују се одлуком Владе Федерације и посебним прописом.

За предрачун обавеза на основу старе девизне штедње и ратних потраживања у КМ користи се средњи званични курс Централне банке Босне и Херцеговине који важи на дан доношења одлуке Владе Федерације о емисији обвезница у смислу овог закона.

Обвезнице издате за измирење обавеза из става 2. овог члана представљају унутрашњи дуг Федерације у складу са посебним прописом.

Федерално министарство финансија управљаће рачунима са којих се средства која су положена могу да подижу с циљем исплате обвезнице.”

Члан 22.

“Обвезнице Федерације не подлијежу прописима и одобрењу Комисије за вриједносне папире Федерације Босне и Херцеговине.”

Члан 24.

“Федерација гарантује за обвезнице издате у складу са одредбама овог закона за измирење унутрашњег дуга.”

Члан 26.

“Влада Федерације ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконске акте за утврђивање приоритета међу категоријама обавеза за измирење потраживања у складу са ставом 2. члана 7, чланом 8. и чланом 11. овог закона.”

44. Закон о утврђивању и начину измирења унутрашњег дуга Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/04)

Члан 1.

“Овим законом се уређују поступак, начин и рокови утврђивања и измирења унутрашњег дуга Републике Српске према физичким и правним лицима у укупном износу од 1.761,7 милиона КМ.”

Члан 3. став 1. тачка 2.

“Под унутрашњим дугом, у смислу овог закона, подразумевају се:

2. обавезе по основу девизне штедње депоноване код банака на територији Републике Српске до 31. децембра 1991. године (у даљем тексту: стара девизна штедња) у износу од 774,9 милиона КМ.”

45. Одлука Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине 8. јануара 2001. године утврдио је да чл. 3, 7, 11. и 18. Закона о потраживањима грађана нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Суд је установио да су ти чланови у супротности са чланом 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију и тиме у супротности са чланом II.A.2(1)(к) Устава Федерације Босне и

Херцеговине и Амандманом 5. Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине није наредио никакве посебне измјене и допуне или на неки други начин прописао прелазне одредбе према којим би релевантни чланови требало да буду примјењени.

Одлука Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

“Уставом Федерације Босне и Херцеговине чланом II.A.2(1)(к) и Амандманом V утврђено је да ће Федерација обезбиједити примјену највишег нивоа међународно признатих права и слобода утврђених у документима наведеним у Анексу овог устава (...).

Утврђујући уставност чл. 3, 7, 11. и 18. Закона о утврђивању и реализацији потраживања грађана у процесу приватизације са наведеним уставним одредбама и чланом 1. став 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију о људским правима и основним слободама, Суд је утврдио да одредбе чл. 3, 7, 11. и 18. Закона о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.”

Одлука Уставног суда Федерације објављена је 9. марта 2001. године у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, број 7/01.

Чланом 12(б) дијела IV(п) Устава Федерације предвиђа се да ако Уставни суд Федерације “утврди да закон, усвојени или предложени закон или други пропис Федерације или било ког кантона или општине није у складу са овим уставом, тај закон или други пропис неће се примјењивати, односно ступити на снагу осим уколико се измијени на начин који пропише Суд, или уколико Суд не утврди прелазна рјешења, која не могу да буду на снази дуже од шест мјесеци”.

46. Одлука Уставног суда Босне и Херцеговине број У 14/05 од 2. децембра 2005. године у релевантном дијелу гласи:

“Утврђује се да Закон о измирењу обавеза по основу старе девизне штедње Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине (“Службени гласник Брчко Дистрикта БиХ”, број 27/04) и одредбе Закона о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације БиХ”, број 66/04) и Закона о утврђивању и начину измирења унутрашњег дуга Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/04) који се тичу старе девизне штедње нису у складу са чланом III Устава Босне и Херцеговине.

Укидају се у складу са чланом 63. став 2. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине:

Закон о измирењу обавеза по основу старе девизне штедње Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине (“Службени гласник Брчко Дистрикта БиХ”, број 27/04),

- у Закону о утврђивању и начину измирења унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације БиХ”, број 66/04): члан 2. став 2. у дијелу који гласи: “Ова процјена искључује износ обавеза за стару девизну штедњу с обзиром на то да ће се он утврдити у поступку верификовања”, члан 2. став 4. у дијелу који гласи: “укључујући и стару девизну штедњу”, члан 3. став 1. у дијелу који гласи: “искључујући износ обавезе за стару девизну штедњу који ће се утврдити у поступку верификовања”, члан 3. став 1. тачка 3, члан 3. став 2. у дијелу који гласи: “изузев за стару девизну штедњу”, чл. 9. до 16, члан 21. став 1. у дијелу који гласи: “обавеза за стару девизну штедњу”, члан 21. став 2. у дијелу који гласи: “измирење обавеза за стару девизну штедњу” и члан 21. став 4. у дијелу који гласи: “старе девизне штедње”;

- у Закону о утврђивању и начину измирења унутрашњег дуга Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/04): члан 3. став 1. тачка 2, члан 4. став 1. тачка 4. у дијелу који гласи: “искључујући судске одлуке и одлуке других надлежних органа по основу старе девизне штедње из члана 3. став 1. тачка 2. овог закона”, члан 9. став 1. тачка 2. у дијелу који гласи: “искључујући судске одлуке и одлуке других надлежних органа по основу старе девизне штедње из члана 3. став 1. тачка 2. овог закона” и чл. 11. до 18.”

VI - Допустивост

47. У складу са чланом VI(3.6) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу, када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

48. У складу са чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, испрљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем правном лијеку који је користио.

49. У складу са чланом 16. став 3. Правила Уставног суда, Уставни суд може изузетно да разматра апелацију и када нема одлуке надлежног суда, уколико апелација указује на озбиљна кршења права и основних слобода које штите Устав Босне и Херцеговине или међународни документи који се примјењују у Босни и Херцеговини.

50. Правило исцрпљивања правних лијекова захтијева да апелант дође до коначне одлуке. Коначна одлука представља одговор на посљедњи правни лијек, који је дјелотворан и адекватан да испита нижестепену одлуку како у чињеничном, тако и у правном погледу. При томе апелант одлучује да ли ће користити правни лијек без обзира на то да ли се ради о редовном или ванредном правном лијеку. Одлука којом је правни лијек одбачен зато што апелант није испоштовао формалне захтјеве правног лијека (рок, плаћање такси, форма или испуњење других законских услова) не може да се сматра коначном. Коришћење таквог правног лијека не прекида рок од 60 дана прописан чланом 15. став 3. Правила Уставног суда (види Рјешење Уставног суда, У 15/01, од 4. и 5. маја 2001. године).

51. У складу са наведеним, Уставни суд ће размотрити да ли постоје дјелотворни правни лијекови и, ако постоје, да ли су апеланти доказали да су их исцрпили, те да ли су доказали да су апелације поднесене у року од 60 дана од дана када је донесена коначна одлука.

52. Уставни суд, на првом мјесту, напомиње да је при примјени принципа исцрпљивања правних лијекова потребно да се испита у сваком поједином случају да ли је правни лијек дјелотворан или не према релевантним законима државе.

53. На појединца не може да се стави претјерани терет у откривању који је најдјелотворнији пут којим би дошао до остваривања својих права (види, Уставни суд Босне и Херцеговине, Одлука број У 18/00 од 10. маја 2002. године, тачка 40, "Службени гласник Босне и Херцеговине", број 30/02). Дјелотворност правног лијека не огледа се само у чињеници да је он правно и формално предвиђен већ и да је у пракси ефикасан. Основна људска права, која штите Европска конвенција и Устав Босне и Херцеговине, морају да буду стварна и дјелотворна како у закону, тако и у пракси, а не илузорна и теоретска. Правни лијекови који су предвиђени за заштиту права морају да буду физички доступни, не смију да буду ометани актима, пропустима, одгађањима или немаром власти, те морају да буду у стању да штите предметна права (види, Уставни суд Босне и Херцеговине, Одлука број У 36/02 од 30. јануара 2004. године, тачка 25, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 9/04).

54. Поводом тога Уставни суд подсјећа да је у Босни и Херцеговини већ стабилрана пракса да подносиоци апелације могу да се обрате директно Уставном суду Босне и Херцеговине у случају када нема дјелотворних правних лијекова у вези са одређеним уставним правом и правима из Европске конвенције. Тако је у свим случајевима када поступак неразумно дуго траје закључено да у Босни и Херцеговини не постоји правни лијек против тврђе да је у одређеном случају повријеђено право на одлучивање у разумном року. Због тога, апеланти нису морали да се обрате нити једном домаћем органу, већ директно Уставном суду Босне и Херцеговине или раније Дому за људска права, односно Комисији за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине, и тврде повреду цитираног права (види, Уставни суд Босне и Херцеговине, Одлука број АП 769/04 од 30. новембра 2004. године, тачка 23, са упутством на даљу праксу Европског суда за људска права). Даље, Дом за људска права је јасно навео да чињеница да поступак још траје неће спријечити Дом да испита жалбене наводе подносиоца пријаве у вези са дужином поступка (види, Одлука о прихватљивости и меритуму, СН/99/1972, М.Т. против Републике Српске, од 3. јула 2003. године, тачка 27). Исти случај је био са правом приступа суду у коме је закључено да Босна и Херцеговина и њене подржавне територијалне цјелине нису предвидјеле правни лијек против повреде права приступа суду (види, на примјер, Одлуку о прихватљивости и меритуму Комисије, Дмитар Арула против Федерације Босне и Херцеговине, од 8. и 9. марта 2005. године, тачка 55; Уставни суд Босне и Херцеговине, Одлука број У 19/00 од 4. маја 2001. године, тачка 12, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 27/01).

55. Уставни суд наводи да је прва индиција недјелотворног правног система у погледу исплате старе девизне штедне чињеница да Босна и Херцеговина још увијек није почела да исплаћује девизну штедњу. Сем тога, неки од апеланата су покренули поступке пред домаћим судовима како би им се исплатила готовина са њихових рачуна. Ниједан од апеланата до

сада у томе није успио. На крају, сама законска рјешења тренутно не дозвољавају да се правоснажне пресуде из ове проблематике извршавају, јер су предвиђени други модалитети исплате старе девизне штедне.

56. С обзиром на наведено, Уставни суд сматра да не постоје дјелотворни правни лијекови који су доступни апелантима а које би требало да исцрпе. У овим околностима Уставни суд није спријечен да разматра апелације. Сходно томе, иако је захтјев за исплату правни захтјев који се формално, али и фактички, протеже од самог почетка немогућности да се штетинама исплате њихове девизне штедне. Сходно томе, иако је настала прије 14. децембра 1995. године, правна ситуација је непромијењена до данас. Ради се, значи, о класичном случају тврђе континуиране повреде (види, између осталих, Дом за људска права, СН /99/1900 и 1901, Д.С. и Н.С. против Федерације Босне и Херцеговине, одлуке о прихватљивости и меритуму од 6. марта 2002. године, тачка 49; Уставни суд Босне и Херцеговине, Одлука број У 23/00, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 10/01).

57. Имајући у виду одредбе члана VI/3.б), члана 16. ст. 1, 2, 3. и 4. Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметне апелације испуњавају услове из наведених чланова у погледу доступности.

VII - Меритум

58. Апеланти се жале да им је повријеђено право на имовину из члана II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на имовину

59. Члан II/3.к) Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

"3. Набрајање права

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободу из става 2. овог члана, а она обухватају:

(...)

к) Право на имовину."

60. Члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију гласи:

"Свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примјењује такве законе које сматра потребним да би надзирала коришћење имовине у складу са општим интересима или да би обезбиједила наплату пореза или других доприноса или казни."

61. Апеланти се жале да су њихова права повријеђена одбијањем банака и учесника у поступку пред Уставним судом да им исплате девизну штедњу и конверзијом те штедне у сертификате за приватизацију без њиховог знања и сагласности. Даље, апеланти тврде да радњама које је предузела Федерација није успостављена правична равнотежа између јавног и приватног интереса, а резултат тога је настављање повреда њихових права на имовину.

62. Сходно јуриспруденцији Европског суда за људска права, члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију обухвата три различита правила. Прво, које је изражено у првој реченици првог става и које је опште природе, изражава принцип мирног уживања у имовини. Друго правило, у другој реченици истог става, покрива лишавање имовине и ограничава га извесним условима. Трећи, садржан у другом ставу, дозвољава да државе потписнице имају право, између осталог, да контролишу коришћење имовине у складу са општим интересом, спровођењем оних закона које сматрају да су потребни за тај циљ (види, Уставни суд Босне и Херцеговине, Одлука број У 3/99 од 17. марта 2000. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 21/00).

63. Узимајући у обзир претходну тачку ове одлуке, слиједи да Уставни суд мора да одговори на три питања. Прво, да ли права у вези са старом девизном штедњом могу да се сматрају имовином у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију? Друго, ако се сматрају имовином, да ли се постојећом законском регулативом или недостатком регулативе Босна и Херцеговина, тј. Федерација Босне и Херцеговине мијеша у та права тако да укључује заштиту члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију? Треће, ако је члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију укључен, да ли је према том члану мијешање оправдано?

Да ли се ради о имовини апеланата?

64. Сходно установљеној пракси, ријеч имовина укључује широк обим имовинских интереса који треба да се штите (види пресуду бивше Европске комисије за људска права, *Wiggins против Уједињеног Краљевства*, апликација број 7456/76, Одлуке и извјештаји (О.И) 13, ст. 40-46 (1978)), а који представљају економску вриједност. Концепт имовине има аутономно значење, а доказивање утврђеног економског интереса може да буде довољно ако се установи право заштићено Европском конвенцијом при чему питање да ли су имовински интереси признати као законско право у домаћем правном систему није значајно (види Европски суд за људска права, *Тре Трактörer Aktibolag против Шведске*, пресуда из 1984. године, серија А, број 159, став 53).

65. Дом за људска права у својој ранијој пракси, у неколико прилика, установио је да стара девизна штедња представља имовину у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Дом је утврдио да, без обзира на финансијску ситуацију банака и општу економску ситуацију у држави и Федерацији Босне и Херцеговине, те ограничења у подизању старе девизне штедње или *de facto* блокирања те штедње, новац који је депонован на рачунима подносилаца пријава представља економску вриједност. Потраживања подносилаца пријава код банака по основу њихове девизне штедње тако представљају власништво у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију (види Одлуку Дома број 97/48 и др., *Поропат* и други, тачка 161).

Наводне повреде од Босне и Херцеговине

Да ли се Босна и Херцеговина умијешала у право апеланата на имовину?

66. Уставни суд, прије свега, напомиње да је у предмету *Поропат* и др. Дом јасно утврдио да се Босна и Херцеговина мијешала у право подносилаца пријава на имовину због чињенице да је пропустила да обезбиједи штедницама старе девизне штедње њихово право на мирно уживање њиховог власништва. Ово значи уплитање у то право. Више од три године касније, у одлуци *Ђурковић* и др. (види Одлуку Дома број СН/98/377 и др., *Ђурковић* и други против Босне и Херцеговине и Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске), Дом је потврдио мијешање Босне и Херцеговине у исто право подносилаца пријава. Од доношења ове одлуке држава није донијела нити један правни акт којим би регулисала ово питање. С друге стране, исплата старе девизне штедње није извршена у било ком облику. Због тога, Уставни суд сматра да је Босна и Херцеговина наставила да се мијеша у право подносилаца пријава на имовину. Такође, несумњиво је да се Босна и Херцеговина умијешала у право апеланата на имовину због чега је неопходно да се испита да ли је оправдано овакво пропуштање државе да регулише питање старе девизне штедње.

Да ли је мијешање оправдано?

67. Прије ступања на снагу Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини држава је била законодавно активна у погледу старе девизне штедње. Наиме, Република Босна и Херцеговина је усвојила законе и прописе у вези са девизном штедњом (види Одлуку Дома број СН/97/48, *ibid.*, тач. 88-91; тачка 1064). Члан 9. став 3. Уредбе из 1992. године предвиђао је да Република даје гаранцију за девизну штедњу, а члан 12. Уредбе из 1994. године стимулисао је грађане да могу слободно да користе своју штедњу. Имајући у виду да је чланом 144. Уредбе из 1992. године одређено да исплате девизне штедње грађана уложене код Народне банке Југославије треба да се одреде посебним прописом, Уставни суд сматра да је установљено да се изричито гаранција и обећање да штедња може слободно да се користи нису односили на стару девизну штедњу, него само на нове штедне улоге које су грађани почели да улажу у вријеме када је усвојена законска регулатива Републике. Инак, остављајући стару девизну штедњу за рјешавање посебним прописом, Република је имплицитно признала одговорност за ову штедњу. Одлуком од 9. априла 1995. године не само да је појачано ово имплицитно признање већ је јасно наведено да ће се питање старе штедње рјешавати усвајањем државног закона о јавном дугу Републике.

68. Иако је Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини ступио на снагу након датума који су наведени у претходној тачки, Уставни суд понавља да, сходно члану 1 Устава Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина наставља своје правно постојање сходно међународном праву као држава и тако наслеђује статус бивше Републике Босне и Херцеговине. Уставни суд се, даље, позива на Анекс II/2 Устава Босне и Херцеговине, којим је прописан континуитет правних прописа, сходно коме (с)ви закони, прописи и судски пословници, који су на снази на територији Босне и Херцеговине у тренутку када Устав ступи на снагу, остаће на снази у оној мјери у којој нису у супротности са Уставом док другачије не одреди надлежни орган

власти Босне и Херцеговине. In conclusio, сви општи акти који су усвојени до ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине остају на снази у пуном обиму све док другачије не одреди надлежни орган власти Босне и Херцеговине. Тиме су и обавезе које је имала Република Босна и Херцеговина, а које су описане у претходној тачки, прешле на државу без икаквих ограничења. Другим ријечима, видљив је континуитет обавезе државе од периода распада бивше СФРЈ па све до 14. децембра 1995. године, када је Устав Босне и Херцеговине ступио на снагу. У том својству Босна и Херцеговина учествује у преговорима који се тичу сукцесије имовине СФРЈ.

69. Након ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине, држава је добила нове обавезе које се односе на питања имовинских права у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. У алинеји 4 Преамбуле Устава, која има нормативни карактер, у складу са одлуком Уставног суда Босне и Херцеговине (види дјелимичну Одлуку број У/5/98 III од 30. јуна и 1. јула 2000. године, тачка 17), прописано је да је држава обавезна да подстакне(с) опште благодетење и економски развој кроз заштиту приватне својине и унапређење тржишне привреде. Чланом 1/4. Устава Босне и Херцеговине стимулисани су, између осталог, слобода кретања капитала широм Босне и Херцеговине и гарантовање јединственог тржишта, а чланом II/1. су Босна и Херцеговина и оба ентитета (обавезна) да обезбиједи највиши ниво међународно признатих људских права и основних слобода. Осим тога, чланом III/6. Устава Босне и Херцеговине Босна и Херцеговина и сви судови, установе, органи власти, те органи којима посредно руководе ентитети или који дјелују унутар ентитета подвргнути су, односно примјењују људска права и основне слободе на које је указано у ставу 2. На крају, (п)рава и слободе предвиђени у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода и у њеним протоколима се директно примјењују у Босни и Херцеговини. Ови акти имају приоритет над свим осталим законима.

70. С друге стране, у погледу проблема девизне штедње држава је наставила законодавне активности након ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине. Тако је Одлуком од 10. априла 1996. године потврђена Одлука од 9. априла 1995. године којом је прописано да (д)евизна штедња грађана депонована код бивше Народне банке Југославије, заједно са каматама на ову штедњу, рјешаваће се доношењем закона о јавном дугу Босне и Херцеговине или на други начин у склопу укупне консолидације дуга Босне и Херцеговине заједно са међународном заједницом. Држава је 22. јула 1998. године, односно 19. јула 1999. године, усвојила Оквирни закон о приватизацији банака и предузећа који је само формулисао одређене опште принципе у приватизацији. Упркос овој законодавној активности, а у складу са уставним обавезама државе, Дом је у својој одлуци о девизној штедњи грађана, СН/97/48 (*ibid.*, тачка 164), закључио да је држава одговорна за повреду члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију, јер је пропустила да предузме одређену радњу и тако оставила штедине у ситуацији у којој није било правног основа по коме су они могли да траже исплату своје штедње, било директно од банака или индиректно од државе кроз плаћање јавног дуга. Оваква ситуација је настављена до октобра 2003. године, када је Дом у својој одлуци СН/98/377 и др. (*ibid.*, тачка 204) у вези са штедним уложима грађана закључио:

(...) да Босна и Херцеговина остаје одговорна за налаз заједничког рјешења за проблем старих банковних рачуна. Босна и Херцеговина је укључена у државне преговоре у вези са питањима као што су одговорности банака из иностранства (као што су Љубљанска банка и Унионбанка, бивша Југобанка), права економске сукцесије и друга питања која утичу на имање девизних штедних рачуна, укључујући и подносиоце ових пријава. Дом, због тога, налази да су те пријаве прихватљиве против Босне и Херцеговине у вези са чланом 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.

71. Сходно Закону о утврђивању и начину измирења унутрашњег дуга Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 44/04), очигледно произишало је да Босна и Херцеговина, тј. држава, не подразумијева штедњу грађана као свој дуг, већ дуг ентитета. Другим ријечима, сва активност у погледу старе девизне штедње грађана пренесена је на ентитете и Дистрикт Брчко, који су питање старе девизне штедње регулисали релевантним законима о унутрашњем дугу. На тај начин јасно је да се држава *de facto* и *de jure* одрекла обавеза које су произилазиле из легислативе донесене од 1992. до 1999. године, укључујући и обавезе из Устава Босне и Херцеговине.

72. Што се тиче обавеза државе које произилазе из легислативе донесене од 1992. до 1999. године, држава није донијела нити један акт којим би ставила ван снаге постојећу легислативу, а којом је у то вријеме директно преузела обавезе по основу старе девизне штедње. Проблем би могао да буде ријешен примјеном принципа *lex posterior derogat lex priori*, чиме би ентитети и Дистрикт Брчко могли да преузму обавезу самосталног гарантовања имовинских права по основу старе девизне штедње. Међутим, у овом случају ради се о обавези државе (осим оних које произилазе из државних позитивно-правних прописа) коју држава Босна и Херцеговина није могла да пренесе ентитетима и Брчко Дистрикту да регулишу ову материју. Стара девизна штедња, након 14. децембра 1995. године, представља конституисано имовинско право у смислу члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију, члана II/2.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. став 11. Споразума. Значи, ради се о имовинским правима која су јасно дефинисана обавеза државе, а држава не може да пребаци ентитетима и Брчко Дистрикту одговорност да их штити (на начин на који је то учињено). Због тога, ефикасна заштита ових права не би могла да буде могућа да правна позиција подносилаца апелације није заштићена Споразумом и Уставом Босне и Херцеговине. Држава не може да се ослободи гарантовања поштовања овог права покушајем да пребаци одговорности, у смислу регулисања и имплементације, на ентитетске институције и институције Брчко Дистрикта, без обезбјеђивања довољно правних гаранција да ће ове институције дјеловати у складу са, између осталог, стандардима из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

73. Уставни суд је свјестан да је питање унутрашњег дуга велико оптерећење за ентитете. Њихова солвентност је интерес државе, јер од тога директно зависи и моћ државе, њена макроекономска стабилност. Држава, с циљем да одбрани форму и врсту свог политичког постојања, може и мора да предузме све потребне мјере. Сходно томе, држава мора да обезбјеђи функционисање свих надлежних територијалних цјелина у смислу уређених дијелова финансијске привреде, који ће и у будућности бити изложени великим проблемима и ризицима (на примјер, најаву решавања проблема реституције). То може да се постигне само тако да држава законским актом утврди јединствене принципе за цијелу територију, који би били резултат економске анализе макроекономске стабилности државе у контексту постојећег проблема.

74. У вези с тим, сходно члану III/1.д) Устава Босне и Херцеговине, у надлежности државних институција је монетарна политика. Штавише, члан VII Устава означава Централну банку Босне и Херцеговине као једини надлежни орган за монетарну политику у цијелој земљи. Тачно је да Централној банци није дато овлашћење да регулише рад банака уопште или посебно девизну штедњу. Међутим, садашња штедња са предметних банковних рачуна не исплаћује се преко банака, већ директно из ентитетских буџета, што се одражава на проток новца и девиза и тако утиче на монетарну политику за коју је Централна банка, као државна институција, одговорна. Сходно томе, банковни систем, осим Централне банке Босне и Херцеговине, нема улогу у питању старе девизне штедње.

75. Члан I/4. Устава Босне и Херцеговине обавезује државу да регулише питање јединственог тржишта у Босни и Херцеговини у које спада, између осталог, промет капитала. Јединствено тржиште и либерализација тржишта капитала обухватају искључивање сваког ограничења, тј. не само дискриминишућих мјера него и свих других мјера које, без обзира на то што немају карактер дискриминације, оптерећују одређене групе више него друге. Уставни суд примјећује да је исто питање, за које је држава одговорна и које је на исти начин било третирано све док нису донесени ентитетски закони о регулисању овог проблема, укључујући Дистрикт Брчко, регулисано на неједнак начин. Тако, на примјер, Федерација Босне и Херцеговине предвиђа исплаћивање, *inter alia*, у новцу у периоду од четири године (члан 11. Закона), а досијеђе обвезница још није регулисано. Република Српска је предвидјела друге модалитете новчане исплате (члан 15. Закона), а обвезнице имају рок досијеђа 30 година (члан 16. став 1. тачка 1.). Дистрикт Брчко је предвидио рок од три године за новчану исплату (члан 2. став 1. Закона), а обвезнице имају рок досијеђа 25 година (члан 2. став 2а. Закона). Неједнако третирање је посљедица пребацивања проблема са државе на ентитете и Брчко Дистрикт. На тај начин различито законско третирање, осим на закон о слободном тржишту, битно и директно ће утицати на тржиште обвезницама у Босни и Херцеговини, као јединствени тржишни простор. С друге стране, стара девизна штедња је била и принципијелно остала државни проблем. У вези с тим, Уставни суд напомиње да је држава

обавезна да поштује општи принцип једнакости у правима, како то прописује Устав Босне и Херцеговине, и то не само уставних права већ свих права која су прописана законом. Право на једнакост је уставно право и односи се на сва законска права. Ниједан законодавац не може да буде ослобођен те обавезе. Држава мора дати гаранције да су различита законска рјешења на подржавним нивоима неопходне мјере да би се заштитио функционисање финансијске привреде, монетарног система итд. државе. Међутим, различите мјере и различито третирање, који утичу на јединствено тржиште капитала, дозвољени су уколико испуњавају претпоставке принципа пропорционалности (види Суд за правду, пресуда предмет Ц-423/98, Alfredo Albore, Збирка 2000, стр. I-5965).

76. Дозвољавајући да ентитети и Брчко Дистрикт преузму операционализацију и одговорност за исплату старе девизне штедње, држава није дала нити једну гаранцију да ће исплата како у новцу, тако и у форми обвезница бити реализована. Уставни суд сматра да је неопходно да држава да одређене гаранције у том смислу. Наиме, сходно теорији идентитета страна, Републике Босне и Херцеговине и Босне и Херцеговине, а која јасно произилази из члана I Устава Босне и Херцеговине, према коме Босна и Херцеговина наставља правно да постоји према међународном праву као држава и тако наслеђује статус бивше Републике Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина има позицију дужника. Не би било у складу са принципом правне државе да се држава, као дужник, у потпуности ослободи своје обавезе, тако што би, преношењем своје надлежности, дала гаранције да ће испунити своје обавезе. Због тога, Уставни суд не може да прихвати гаранцију коју дају ентитети, а поготово не гаранцију да ће новац бити обезбјеђен приватизацијом јавних предузећа, узимајући у обзир њене досадашње резултате. На крају, давање гаранције омогућило би да ојача осјећање да постоји принцип континуитета, у смислу члана I Устава Босне и Херцеговине, и добре вјере у њега. Наиме, апеланти као вјеровници, у тренутку склапања правног посла са државним банкама, нису били оптерећени ризиком да ће њихова девизна штедња кад-тад пропасти или постати неутужива. Стога, Уставни суд сматра да је држава одговорна за то да се ојача осјећање добре вјере у континуитет правног система постојања.

77. Због свега изнесеног, Уставни суд сматра да држава мора на одређени начин да регулише наведену проблематику, од чега ће директно зависити и успјех предвиђеног модалитета исплате старе девизне штедње. Уставни суд сматра да држава није обавезна да у потпуности регулише ова питања. Ипак, начелно регулисање ових питања, а, прије свега, питања давања гаранције за исплату од одређене релевантне међународне институције капитала, уједначавање стандарда на цијелој територији државе, водећи при томе рачуна о остваривању јединственог тржишта у Босни и Херцеговини и макроекономској стабилности државе, водиће томе да право на имовину не буде угрожено у будућности, тј. да законска регулатива испуни стандарде који су наметнути позитивном обавезом држави, а која произилази из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Уставни суд напомиње да је законодавац најкомпетентнији, узимајући у обзир практична становишта, да одлучи која су то питања на терену која принципијелно морају да се имају у виду.

78. С обзиром на то да држава Босна и Херцеговина није донијела одређени оквирни закон којим би начелно регулисала ова питања, Уставни суд сматра да је Босна и Херцеговина пропустила да дјелотворно заштити право апеланата на имовину, чиме је повриједила своје позитивне обавезе које произилазе из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Наводне повреде од Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске

79. Уставни суд мора да одлучи да ли, у оквиру најновијих законских промјена, правна ситуација у Федерацији Босне и Херцеговине и Републици Српској у вези са старом девизном штедњом наставља да крши члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

80. Уставни суд, прије свега, понавља да се у предметним случајевима ради о имовини подносилаца апелација. Сходно томе, Уставни суд мора да утврди да ли се постојећом законском регулативом Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска мијешају у та права тако да укључује заштиту члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Осим тога, Уставни суд мора да испита, ако се ради о мијешању у то право, да ли је сходно том члану мијешање оправдано.

Да ли се ради о мијешању Федерације Босне и Херцеговине у право апеланата на имовину и, ако је одговор потврдан, да ли се оно састоји у контроли или липавању права на имовину?

81. Одлуком Уставног суда Босне и Херцеговине број У 14/05 од 2. децембра 2005. године утврђено је да одредбе Закона о утврђивању и начину измиривања унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације БиХ”, број 66/04), као и одредбе Закона о утврђивању и начину измиривања унутрашњег дуга Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/04) које се тичу старе девизне штедње нису у складу са чланом III Устава Босне и Херцеговине, те се укидају.

82. Наведеном одлуком (...) Уставни суд сматра да је Босна и Херцеговина, у оквиру својих надлежности у смислу члана III/5.а) Устава Босне и Херцеговине, а с циљем да испуни своје обавезе из Анекса 6 Општег оквирног споразума, надлежна да донесе законодавни оквир за рјешавање питања старе девизне штедње, и то на јединствен начин за све грађане Босне и Херцеговине. Тек по испуњењу тог услова ентитети и Брчко Дистрикт могли би, у оквиру повјерених овлашћења, да регулишу то питање у складу са принципима претходно утврђеним јединственим законодавством на нивоу Босне и Херцеговине. Уставни суд закључује да Босна и Херцеговина није могла да се ослободи обавезе да гарантује поштовање конституисаних имовинских права ималаца девизне штедње а да претходно не обезбиједи довољно гаранција за адекватно рјешавање овог проблема, доношењем законодавног оквира за рјешавање питања старе девизне штедње, и то на јединствен начин за све грађане Босне и Херцеговине, у складу са, између осталог, стандардима из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

83. Укидањем одредби Закона о утврђивању и начину измиривања унутрашњих обавеза Федерације Босне и Херцеговине и одредби Закона о утврђивању и начину измиривања унутрашњег дуга Републике Српске у вези са старом девизном штедњом, доношење законодавног оквира за рјешавање питања старе девизне штедње пренесено је на Босну и Херцеговину.

84. Анекс 6 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Општи оквирни споразум) представља споразум о људским правима у коме су се Република Босна и Херцеговина, Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска договориле да ће поштовати људска права, и то тако што ће (...) обезбиједити свим лицима унутар њихове јурисдикције највиши ниво међународно признатих људских права и фундаменталних слобода, укључујући права и слободу који су обезбијеђени Европском конвенцијом и њеним протоколима и осталим међународним споразумима који су наведени у додатку на овај анекс. То су: (...) право на својину”.

85. Анексом 6 Општег оквирног споразума предвиђено је да постоје институције за заштиту људских права на нивоу Босне и Херцеговине са искључивом надлежношћу да испитују повреду људских права и слобода из Европске конвенције. Из члана II/1. Устава Босне и Херцеговине неспорно произилази да су, осим Босне и Херцеговине, и ентитети дужни да обезбиједе највиши ниво међународно признатих људских права и слобода. Међутим, из Анекса 6 Општег оквирног споразума произилази да је интенција његових твораца била да се првенствено на нивоу државе Босне и Херцеговине обезбиједе механизми за заштиту људских права и слобода, односно да држава мора да створи оквир за заштиту људских права и слобода. У остваривању тог свог “задатка” из Општег оквирног споразума Босна и Херцеговина је обезбиједила механизме за заштиту људских права на нивоу државе оснивањем институција за заштиту људских права, како је то и предвидио Анекс 6. Међутим, Босна и Херцеговина, када су у питању имовинска права ималаца старе девизне штедње, пропустила је да предузме све неопходне мјере како би тим лицима обезбиједила да остваре суштину њиховог права на имовину из Устава Босне и Херцеговине, односно Европске конвенције. Босна и Херцеговина је пропустила да створи законодавни и институционални оквир за уједначено рјешавање тог проблема на цијелој територији Босне и Херцеговине.

86. Из свега наведеног Уставни суд закључује да се Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска нису мијешале у право подносилаца апелације на њихову имовину и нису повриједиле члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

87. Уставном суду остаје још да испита да ли је апелантима повријеђено право на правично суђење у смислу члана 6. Европске конвенције.

88. Члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине гласи:

“Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободу из става 2. овог члана, а она обухватају:

(...)

е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.”

89. Члан 6. став 1. Европске конвенције гласи:

“1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом.”

90. Уставни суд сматра да предметне апелације покрећу питање права на правично суђење у смислу права на приступ суду из члана 6. Европске конвенције. Наиме, подносиоци пријаву се жале да не могу да се обрате нити једној институцији која би заштитила њихова права на имовину.

91. Уставни суд у својој досадашњој пракси указивао је на значај права приступа суду (види Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине У 3/99 од 17. марта 2000. године, “Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 21/00 и Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине У 107/03 од 19. новембра 2004. године, тач. 7. и 21, “Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 23/05). Право приступа суду не значи само формални приступ суду већ ефикасан приступ суду. Да би надлежни орган био ефикасан, он мора да обавља своју функцију на законит и дјелотворан начин. Обавеза да се обезбиједи ефикасно право на приступ надлежним органима убрја се у категорију дужности, тј. позитивне обавезе државе (види Европски суд за људска права, Агеу против Ирске, пресуда од 9. октобра 1979. године, серија А, број 32, став 25).

92. У дијелу о допустивости апелација Уставни суд је закључио да већина апеланата није исцрпљивала правне лијекове, јер ентитет, надлежан у том смислу, није предвидио дјелотворан правни систем. Самим тим Уставни суд сматра да подносиоци апелација, упркос чињеници да стара девизна штедња није исплаћивана, као уговорна обавеза, нису имали никакву институционалну заштиту, нити могућност да се обрате било ком суду или другом органу. Овако стање траје од када је настао проблем, знатно раније него што је Устав Босне и Херцеговине ступио на снагу. Ситуација се није промијенила до данас упркос одлукама Дома (прије свега, Поропат и др., loc. cit., тач. 152-156; Ђурковић и др., loc. cit., тач. 220-222) у којима је изричито наведено да у правном систему Босне и Херцеговине не постоје дјелотворни правни лијекови, те је нађено флагрантно кршење права на имовину власника старе девизне штедње. Тужена страна није никада испоштовала одлуке Дома у вези с тим. На крају, узимајући у обзир закључке ове одлуке у вези са правом на имовину, у којој је нађена повреда, Уставни суд сматра да право на приступ суду још увијек није оправдано и избалансирано.

93. Из свега наведеног, Уставни суд закључује да је дошло до повреде права апеланата на правично суђење, у смислу права приступа суду, које штити члан 6. став 1. Европске конвенције, за шта је одговорна Федерација Босне и Херцеговине.

VIII - Закључак

94. Уставни суд закључује да је тиме што није донесен одређени оквирни закон којим би се регулисало питање исплате старе девизне штедње Босна и Херцеговина пропустила да дјелотворно заштити право апеланата на имовину, чиме су повријеђена права која произилазе из члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Федерација Босне и Херцеговине није омогућила апелантима право да приступе суду, те је на тај начин повријеђен члан 6. Европске конвенције.

95. На основу члана 61. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

96. Сходно члану VI/4. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мато Тадић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број АП 1028/04, рјешавајући апелацију Петра Чајевића, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. алинеја 2. и члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 60/05), у саставу:

- Мато Тадић, предсједник,
- Tudor Pantiru, потпредсједник,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,

- Хатица Хадиосмановић, потпредседник,
 - David Feldman, судија,
 - Валерија Галић, судија,
 - Јово Росић, судија и
 - Constance Grewe, судија,
- на сједници одржаној 2. децембра 2005. године, донио је

ОДЛУКУ

О МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Петра Чајевића, поднесена против Пресуде Окружног суда у Источно Сарајеву број У-51/05 од 2. августа 2005. године.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Петар Чајевић (у даљем тексту: апелант) из Фоче поднио је 5. новембра 2004. године апелацију Комисији за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине због тога што, након ступања на снагу Споразума између Босне и Херцеговине и Савезне Републике Југославије о социјалном осигурању, надлежни орган у Босни и Херцеговини није одлучио о његовом праву на пензију. Апелант је 27. децембра 2004. године допунио апелацију на тај начин што је оспорио привремено Рјешење број 1071034006 од 2. септембра 2004. године, које је у међувремену добио од Фонда за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске, Филијала Сарајево. Апелант је обавијештен да његов предмет није у надлежности Комисије за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине будући да је примљен након 1. јануара 2004. године, а према Споразуму које су стране закључиле 25. септембра 2003. године Уставни суд Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) одлучује о новим предметима који се односе на кршење људских права и основних слобода. Након тога, апелант је 5. априла 2005. године поднио допуну апелације Уставном суду против рјешења Фонда за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске Бијељина, Одјељење за рјешавање о правима из ПИО у другом степену, број 107034006 од 28. фебруара 2005. године. Апелант је против пресуде Окружног суда у Источно Сарајеву (у даљем тексту: Окружни суд) поднио 28. августа 2005. године нову допуну апелације, број У-51/05 од 2. августа 2005. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 21. ст. 1. и 2. тада важећег Пословника Уставног суда од Окружног суда и Фонда за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске затражено је 20. септембра 2005. године да доставе одговор на апелацију.

3. Окружни суд је одговор на апелацију доставио 27. септембра 2005. године, а Фонд за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске 26. октобра 2005. године.

4. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда одговор на апелацију Окружног суда достављен је апеланту 21. октобра 2005. године, а одговор Фонда за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске 4. новембра 2005. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Апелант је остварио право на старосну пензију у бившем Друштвеном фонду за пензионо и инвалидско осигурање Босне и Херцеговине, сходно прописима јединственог правног система бивше државе. Апелант је посљедњу пут био осигуран на подручју данашње Републике Српске прије него што је, због рата у Босни и Херцеговини, 1992. године отишао у бившу Југославију, гдје је примао пензију све до 2004. године, када је упућен да своја права остварује у складу са Споразумом између Босне и Херцеговине и Савезне Републике Југославије о социјалном осигурању (у даљем тексту: Споразум).

7. Након пријема одговарајуће апелантове документације, сходно Споразуму, Фонд за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске, Филијала Сарајево, је по службеној дужности донио привремено Рјешење број 1071034006 од 2. септембра 2004. године, којим се апеланту признаје право на аконтацију старосне

пензије од 1. јануара 2004. године. Ово рјешење је донесено на основу члана 188. Закона о пензионом и инвалидском осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 47/02 и 110/03), а донесено је као привремено јер није било комплетних података о апелантовим платама.

8. Након тога, 12. октобра 2004. године апелант је поднио захтјев да се донесе коначно рјешење уз достављање података о платама. Фонд за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске, Филијала Источно Сарајево, је донио Рјешење број 1071034006 од 15. новембра 2004. године, које је потврђено рјешењем Фонда за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске Бијељина, Одјељење за рјешавање о правима из ПИО у другом степену у Бањој Луци, којим се апеланту признаје право на старосну пензију од 1. јануара 2004. године, у мјесечном износу од 468,43 КМ, а исплата пензије од 1. јуна 2004. године. Разлика у висини пензије исплаћене до маја 2004. године и износа одређене пензије по овом рјешењу, биће накнадно исплаћена. Овим рјешењем мијења се привремено рјешење од 2. септембра 2004. године. У образложењу овог рјешења је, између осталог, наведено да је пензиони основ за одређивање пензије утврђен сходно одредбама чл. 48-58. Закона о пензионом и инвалидском осигурању и представља просјечан износ нето плата осигураника, односно нето основницу осигурања и основ за одређивање накнаде плате, почев од 1970. године до дана када је остварено право. Као учеснику Народноослободилачког рата од 1945. године, апеланту је пензија увећана за 10%. Дан од када апеланту припада право на пензију и почетак исплате пензије утврђени су сходно одредбама члана 135. наведеног закона, односно од дана када је ступио на снагу Споразум.

9. Окружни суд је Пресудом број У-51/05 од 2. августа 2005. године одбио апелантову тужбу против наведеног коначног управног рјешења. У образложењу ове пресуде је, између осталог, наведено како је апелант у тужби истакао да је приликом одређивања пензије занемарена одлука из 1986. године, сходно којој се пензија радицима који су радили одређене послове, а међу које спада и апелант, повећава за 20%. Суд је закључио да је, без обзира што је апелант остварио право на пензију прије рата и по тада важећим прописима о пензионом и инвалидском осигурању, неоснована његова тврдња да је оштећен јер му пензија није увећана за 20% сходно одлуци из 1986. године, јер му је нова старосна пензија одређена у складу са одредбом члана 188. Закона о пензионом и инвалидском осигурању, у складу са одредбама тог закона.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

10. Апелант је навео да је приликом одређивања пензионог основа занемарена Одлука бившег СИЗ-а ПИО БиХ и Републичког секретаријата за правосудје БиХ из 1986. године, сходно којој се пензија усклађује зависно од послова и радних задатака са којих су корисници пензије остварили право на пензију и то за раднике који су радили послове стражара, командира и надзорника страже (апелант) за 20%. Сматра да је Окружни суд, као и органи управе, могао да примјењује нове прописе који се односе на “процедуру поступка”, али не и да раније признату и утврђену пензиону основу незаконито смањује. Дакле, погрешно је примјењено право на његову штету. Исто тако, апелант сматра да је на његову штету примјењен и Споразум, јер је њиме утврђено да се примјењује на осигуране случајеве настале прије његовог ступања на снагу, да пензије не могу да се умањују и да се давања утврђена прије његовог ступања на снагу неће поново утврђују. Апелант предлаже да се апелација усвоји, утврди повреда права на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), те права на имовину из члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију, укине оспорена пресуда Окружног суда, те спис врати том суду на поновни поступак.

б) Одговор на апелацију

11. Окружни суд је у одговору на апелацију навео да је апелација неоснована. Наиме, апелант оспорава наведену пресуду због повреде стечених права јер је пензију стекао 1975. године, па сматра да пензија није могла да му се одређује сходно новим прописима. Такви апелантови наводи су неосновани, јер му је пензија одређена у складу са одредбом члана 188. Закона о пензионом и инвалидском осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 47/02 и 110/03).

12. Фонд за пензионо и инвалидско осигурање Републике Српске је у одговору на апелацију навео како сматра да су наводи из апелације неосновани и предложио да се апелација одбије.

V - Релевантни прописи

13. Закон о пензионом и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 40/02, 47/02 и 110/03)

Члан 45. у релевантном дијелу гласи:

"Права из пензионог и инвалидског осигурања, сходно овом закону су:

- 1) за случај старости - старосна пензија;
- 2) за случај инвалидности - инвалидска пензија. (...)"

Члан 48.

"Пензиони основ за одређивање старосне и инвалидске пензије представља просјечан износ нето плата осигураника, односно нето основица осигурања, почев од 1. јануара 1970. године до дана остваривања права, с тим што се за одређивање пензионе основе не узимају плате, нити основице осигурања из 1992. и 1993. године."

Члан 59. у релевантном дијелу гласи:

"Старосна пензија одређује се у проценту од пензионе основе, зависно од дужине пензионог стажа, пола осигураника и календарске године у којој се остварује право на пензију.(...)"

Члан 60. став 2. у релевантном дијелу гласи:

"(...) учеснику НОР-а (народноослободилачки рат) после 9. септембра 1943. године, (...) пензија се увећава за 10% за сваку календарску годину учешћа у НОР-у."

Члан 135. став 1.

"Право на личну и породичну пензију припада од дана када су испуњени услови за стицање права који су прописани овим законом."

Члан 188.

"Пензије остварене по прописима који су важиле до дана ступања на снагу овог закона одређиће се у складу са одредбама овог закона."

14. Споразум између Босне и Херцеговине и Савезне Републике Југославије о социјалном осигурању ("Службени гласник Босне и Херцеговине - Међународни уговори", број 16/03)

"Члан 2.

Правни прописи на које се овај споразум односи

(1) Овај споразум се односи на правне прописе у Босни и Херцеговини о:

2. пензионом и инвалидском осигурању;
- У Савезној Републици Југославији о:
2. пензионом и инвалидском осигурању.

Члан 3.

Лица на која се овај споразум примјењује

Овај споразум се примјењује на:

а) лица за која важе или су важиле правни прописи једне или обје државе уговорнице и (...)"

Члан 5. став 2.

Изједначеност територија

(2) Пензија, новчана накнада и друга новчана давања не могу да се умањују, стављају у стање мировања, одузму или заплијене због тога што корисник има пребивалиште у другој држави уговорници, уколико овим споразумом није другачије одређено.

Члан 13. став 1.

Корисници пензије

На корисника пензије, остварене сходно правним прописима обје државе уговорнице, примјењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице у којој има пребивалиште.

Члан 40. ст. 5. и 6.

Прелазне одредбе

(5) Овај споразум се примјењује, у области пензионог и инвалидског осигурања, и на осигуране случајеве настале прије његовог ступања на снагу.

(6) Давања утврђена прије ступања на снагу овог споразума неће се поново утврђивати, ако овим споразумом није другачије одређено."

VI - Допустивост

15. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

16. У складу са чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, испрљени сви дјелотворни правни лијекови могући сходно закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

17. У конкретном случају, предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Окружног суда број У-51/05 од 2. августа 2005. године, против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих сходно закону. Затим, апелација је поднесена 28. августа 2005. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 16. став 1. Правила Уставног суда. На крају, апелација испуњава и услове из члана 16. ст. 2. и 4. Правила Уставног суда јер није очигледно (prima facie) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због ког апелација није допуштена.

18. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 16. ст. 1, 2. и 4. Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VI - Меритум

19. Апелант оспорава наведену пресуду тврдећи да су том пресудом повријеђена његова права на правично суђење и на имовину из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције, те члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

20. Члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине гласи:

"Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2. овог члана, а она обухватају:

(...)

е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком."

21. Члан 6. став 1. Европске конвенције, у релевантном дијелу, гласи:

"1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правично суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом. (...)"

22. Европски суд за људска права је у својој пракси прихватио да члан 6. Европске конвенције обухвата и поступке који се односе на одлуке о правима по основу социјалног осигурања, здравственог осигурања, инвалиднина, пензија (види Европски суд за људска права, Lombardo против Италије, пресуда од 24. јуна 1992. године). Исто произилази и из праксе Уставног суда (види Одлуку Уставног суда број АП 491/04 од 28. јуна 2004. године). У конкретном случају, постоји спор око износа апелантове пензије. У вези с тим, апелантово право да добије своју пензију треба да се посматра као "грађанско право" у смислу члана 6. став 1. Европске конвенције који је, стога, примјенљив у конкретном случају. Уставни суд напомиње да држава има обавезу да апеланту, ако је испунио све законске услове, призна право на пензију. У извршавању ове обавезе држава се служи својим дискреционим овлашћењима. Даље, ова обавеза мора да буде извршена у складу са законским прописима, који су примјенљиви на апелантов случај (види, mutatis mutandis, Одлуку Уставног суда У 65/01 од 25. јула 2003. године, тачка 45, објављену у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 38/03). То укључује обавезу надлежног суда да узме у обзир све апелантове наводе који би могли да буду од значаја за висину пензије, као и да пружи прецизне разлоге на којима се заснива пресуда, те разлоге на основу којих су примјењени законски прописи (види Европски суд за људска права, Hadjianastassiou против Грчке, пресуда од 16. децембра 1992. године, серија А, број 252, став 33.).

23. Апелант сматра да му је у оспореној пресуди, погрешним тумачењем материјалног права члана 188. Закона о пензионом и инвалидском осигурању прекршено право на правично суђење. Апелант сматра да му је раније признат и утврђен пензиони основ незаконито смањен. Исто тако, апелант сматра да је на

његову штету примијењен и Споразум, јер је њиме утврђено да се примјењује на осигуране случајеве настале прије његовог ступања на снагу да пензије не могу да се умањују и да се давања утврђена прије његовог ступања на снагу неће поново утврђивати.

24. С друге стране, суд је стао на становиште да све пензије остварене сходно прописима који су важали до дана ступања на снагу Закона о пензионом и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 47/02 и 110/03) треба да се одреде у складу са одредбама тог закона. Даље, да висина пензије зависи од остварених плата осигураника које се узимају за обрачун пензионог основа и дужине пензионог стажа, док друге околности нису битне и не утичу на висину пензије. Из оспорене пресуде произилази и став суда према Споразуму, сходно ком апеланту, на основу његовог права на пензију оствареном сходно прописима јединственог правног система бивше државе, треба да одреде и исплаћују пензију надлежни органи у држави у којој има пребивалиште и на основу позитивних прописа те државе.

25. Уставни суд није надлежан да врши провјеру утврђених чињеница и начина на који су редовни судови протумачили и примјенили позитивно-правне прописе, сем уколико одлуке тих судова крше уставна права. То ће бити случај када одлуке редовних судова не укључују или погрешно примјењују уставно право, кад је примјена позитивно-правних прописа била очигледно произвољна, кад је релевантни закон сам по себи неуставан или када је дошло до повреде основних процесних права, као што су право на правичан поступак, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и сл. (види Одлуку Уставног суда број У 29/02 од 27. јуна 2003. године, објављену у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 31/03).

26. Сходно одредбама члана 188. Закона о пензионом и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 40/02 и 47/02) све пензије остварене према прописима који су важали до дана ступања на снагу овог закона морају да се одреде у складу са одредбама овог закона. Начин њиховог одређивања је, за апелантов случај, прописан у одредбама чл. 48-58. наведеног закона. Сходно овим одредбама висина пензије зависи само од остварених плата осигураника које се узимају за обрачун пензионог основа и дужине пензионог стажа, док друге околности нису битне и не утичу на висину пензије. Сходно члану 13. став 1. Споразума на корисника пензије, остварене према правним прописима обје државе уговорнице, примјењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице у којој има пребивалиште.

27. Уставни суд сматра да нису арбитрарно примијењене одредбе материјалног права (Закон о пензионом и инвалидском осигурању и Споразум). Суд је узео у обзир све апелантове наводе који би могли да буду од значаја за висину пензије, те дао разлоге на којима се заснива пресуда, односно разлоге за примјену материјалног права. Не постоје други елементи који би указивали да је поступак био неправичан.

28. Сходно наведеном, Уставни суд закључује да нема кршења апелантовог уставног права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције.

Остали наводи

29. Апелант сматра да му је аконтативним износом пензије повријеђено право на имовину сходно члану II/3к) Устава Босне и Херцеговина и члану 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Уставни суд сматра да прописи који ограничавају износ пензије на коју је пензионер имао право према ранијем законодавству могу да имају за последицу мијењање у права на имовину пензионера и да покрену питање заштите према члану II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члану 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Ипак, Уставни суд закључује да не може да донесе одлуку о томе да ли је апелантово право на имовину повријеђено у конкретном случају. У оној мјери у којој апелантов захтјев подразумева оспоравање усклађености са чланом 188. Закона о пензионом и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 40/02 и 110/03), апелант нема *locus standi* да покрене питање пред Уставним судом (види задњи став члана VI/3а) Устава Босне и Херцеговине). Пошто је Уставни суд већ навео разлоге због којих је закључио да су одлуке на које се жали апелант донесене у складу са релевантним прописима, нема основ према ком би Уставни суд могао да разматра апелацију засновану на повреди праву на имовину.

VIII - Закључак

30. Уставни суд закључује да нема повреде права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције, јер се апелант жали на погрешну примјену материјалног права у судском поступку, а Уставни суд није утврдио да постоје други елементи који би указивали да је поступак био неправичан.

31. На основу члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучно као у диспозитиву ове одлуке.

32. Сходно члану VI/4. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мато Талић, с.р.

Комисија за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине

Комисија за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Комисија), на основу

- Споразума о људским правима - Анекс 6 уз Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини - између Републике Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске (у даљем тексту: Споразум),

- члана 9. "Споразума, у складу са чланом XIV Анекса 6 уз Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини", који су закључиле исте стране у јануару 2005. године (у даљем тексту: Споразум из 2005. године), те

- члана X ст. 1. и 2. и члана XII Споразума,

- правила 21. става 1(д), у вези са правилом 66. Правила процедуре Комисије,

на засједању, одржаном 3. августа 2005. године, усвојила је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛА ПРОЦЕДУРЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЉУДСКА ПРАВА ПРИ УСТАВНОМ СУДУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1. Правило 65. Правила процедуре Комисије гласи:

Исправљање грешака у одлукама

Комисија може да изврши исправке грешака у писању, грешака у израчунавању или очигледних грешака у својим одлукама.

2. Став 1. правила 65. мијења се и гласи:

"Комисија може, по званичној дужности или по захтјеву странке, да изврши исправке грешака у писању, грешака у израчунавању или других очигледних грешака у својим одлукама."

3. Послије става 1. правила 65. Правила процедуре Комисије додаје се нови став 2. који гласи:

"Комисија може, уколико утврди очигледну грешку из става 1. а која битно утиче на коначну и обавезујућу одлуку Комисије, да донесе нову одлуку у предмету, исправљајући очигледну грешку до које је дошло."

4. У складу са правилом 67. став 2. Правила процедуре Комисије, измјене и допуне Правила процедуре објавиће се у службеним гласилима Босне и Херцеговине и ентитета.

Број/№ К-II-13/05
Сарајево

Предсједник
Комисије,
Миодраг Пајић, с.р.

Централна банка Босне и Херцеговине

На основу члана 2. став 3. тачка х, члана 7. тачка е, чл. 39. и 42. Закона о Централној банци Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 1/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03 и 9/05) и Одлуке Предсједништва Босне и

Херцеговине број: 01-011-981-27/05 од 15. јула 2005. године о дизајну кованог новца, Управни одбор Централне банке Босне и Херцеговине, на сједници од 22. децембра 2005. године, донио је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ, ОСНОВНИМ ОБИЉЕЖИМА И ПУШТАЊУ У ОПТИЦАЈ КОВАНОГ НОВЦА У АПОЕНИМА ОД ПЕТ КОНВЕРТИБИЛНИХ МАРАКА И ПЕТ ПФЕНИГА

1. Централна банка Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Централна банка) издаће ковани новац у апоенима од пет конвертибилних марака (у даљем тексту: КМ) и пет пфенига, као законито средство плаћања у Босни и Херцеговини.

2. Ковани новац у апоену од 5 КМ израдиће се у двометалу: унутрашњи прстен никл-месинг (Cu 70%, Ni 5,5%, Zn 24,5%), спољни прстен бакар-никл (Cu 75%, Ni 25%), а од пет пфенига од легуре челика пресвучене никлом.

3. Апоени кованог новца из тачке 1. ове одлуке биће округлог облика и имаће сљедеће техничке карактеристике:

1) апоен од 5 КМ - масу 10,33 грама (унутрашњи прстен 4,55 грама, спољни прстен 5,78 грама), пречник 30,00 милиметара (унутрашњи прстен 17,80 милиметара, спољни прстен 29,59 милиметара) и назубљену ивицу дебљине 1,95 милиметара;

2) апоен од пет пфенига - масу 2,70 грама, пречник 18,00 милиметара и назубљену ивицу.

4. Изглед лица апоена кованог новца из тачке 1. ове одлуке је сљедећи:

1) код апоена од 5 КМ у средини је бројчана ознака вриједности, а испод бројчане ознаке вриједности налази се словна ознака "КМ".

Око бројчане ознаке вриједности исписан је назив "Босна и Херцеговина" унутар спољног прстена и то десно од бројчане ознаке вриједности, назив "Босна и Херцеговина" ћириличним, а лијево латиничним писмом, који су раздвојени са два трокута;

2) код апоена од пет пфенига у средини је бројчана ознака вриједности у позадини које се налази мапа Босне и Херцеговине.

Око бројчане ознаке вриједности исписане су ријечи "пфенига" тако да су изнад бројчане ознаке вриједности ријечи "пфенига" исписане латиничним, а испод ћириличним писмом.

Око ријечи "пфенига" исписан је назив "Босна и Херцеговина" тако да је изнад бројчане ознаке вриједности назив "Босна и Херцеговина" исписан ћириличним, а испод латиничним писмом, између којих се налазе знакови трокута.

Између ријечи "пфенига" и назива "Босна и Херцеговина" налазе се три концентрична круга, а између назива "Босна и Херцеговина" и оквирне линије налазе се тачкице у низу.

5. Изглед наличја апоена кованог новца из тачке 1. ове одлуке је сљедећи:

1) код апоена од 5 КМ у средини је голуб са границом маслине у кљуну, а изнад голуба налази се бројчана ознака "2005".

Унутар спољног прстена исписан је назив "Босна и Херцеговина" и то десно од голуба назив "Босна и Херцеговина" ћириличним, а лијево латиничним писмом који су раздвојени са два трокута;

2) код апоена од пет пфенига у средини је трокут, а паралелно његовој лијевој страни протеже се ред звијезда петокрака и лијево од трокута налази се ознака "2005".

Око трокута исписан је назив "Босна и Херцеговина" тако да је изнад трокута назив "Босна и Херцеговина" исписан латиничним, а испод ћириличним писмом, између којих се налазе знакови трокута.

Између трокута и назива "Босна и Херцеговина" налазе се три концентрична круга, а између назива "Босна и Херцеговина" и оквирне линије налазе се тачкице у низу.

6. Ковани новац из тачке 1. ове одлуке ставиће се у оптицај у 2006. години, а прецизан датум ће одредити и објавити гувернер Централне банке у средствима јавног информисања.

7. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а објавиће се и у "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко Дистрикта БиХ".

УВ број: 157/05
22. децембра 2005. године
Сарајево

Председавајући
Управног одбора
Централне банке БиХ
Гувернер,
Кемал Козарић, с.р.

Државна регулаторна комисија за електричну енергију у БиХ

На основу чл. 4.7 и 4.10 Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02 и 12/03) и члана 17. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 38/05), на сједници Државне регулаторне комисије за електричну енергију, одржаној 21. новембра и 9. децембра 2005. године, донијета је

ОДЛУКА

О УТВРЂИВАЊУ РЕГУЛАТОРНЕ НАКНАДЕ ЗА 2006. ГОДИНУ

1. Овом одлуком утврђује се висина и начин плаћања регулаторне накнаде коју власници лиценце плаћају Државној регулаторној комисији за електричну енергију за 2006. годину.

2. Регулаторна накнада за 2006. годину утврђује се у укупном износу од 2.054.600 КМ.

3. Обавезе власника лиценце умањују се за процијену вриједност неутрошених средстава из 2005. године у износу 83.000 КМ.

4. Регулаторна накнада коју у 2006. години плаћају власници лиценци износи 1.971.600 КМ.

5. Регулаторна накнада у зависности од врсте лиценце износи:

- за дјелатност преноса 1.770.700 КМ,
- за дјелатност независног оператора система 65.000 КМ,
- за дјелатност међународне трговине 45.300 КМ.

Регулаторна накнада плаћа се квартално, унапријед.

6. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

У складу са Финансијским планом ДЕРК-а за 2006. годину, укупни приходи ДЕРК-а износе 2.065.300,00 КМ, са сљедећом структуром:

- регулаторна накнада коју плаћају власници лиценци у 2006. години 1.971.600 КМ;
- вишак прихода над расходима из ранијег периода 83.000 КМ;
- остали приходи и накнаде 10.700 КМ.

Према садашњим сазнањима, лиценцу ДЕРК-а током 2006. године посједоваће "Независни оператор система у Босни и Херцеговини" Сарајево, "Електропренос Босне и Херцеговине" а.д. Бања Лука, те у дјелатности међународне трговине ЈП "Електропривреда Хрватске заједнице Херцег Босне" д.д. Мостар, ЈП "Електропривреда Босне и Херцеговине" д.д. Сарајево и "Електропривреда" Републике Српске а.д. Требиње.

Полазећи од искуства земаља у окружењу и постојећих планова у електропривредној дјелатности у Босни и Херцеговини за 2006. годину, расподјела регулаторне накнаде за 2006. годину између регулисаних дјелатности (пренос и НОС) и власника лиценци за међународну трговину извршена је у приближном омјеру 93,1 : 6,9.

Расподјела износа регулаторне накнаде између дјелатности преноса и НОС-а извршена је на основу њиховог процијењеног потребног прихода, тако да је удио преноса 96,46%, а НОС-а 3,54%.

Збирни износ регулаторне накнаде за власнике лиценце за дјелатност међународне трговине, израчунат на основу поменуте пропорције, износи 135.900 КМ, тако да диобом овог износа сваки од три власника лиценце има обавезу да плати износ од 45.300 КМ.

У складу са законом, евентуални остварени вишак прихода над расходима пренио би се за финансирање активности ДЕРК-а у 2007. години и за тај износ умањила регулаторна накнада за 2007. годину.

Број: 01-16-293/05
9. децембра 2005. године
Тузла

Председавајући
Комисије,
Жељко Томић, с.р.

На основу чл. 4.2, 4.7. и 7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02 и 13/03), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и чл. 16. и 38. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 38/05), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 22. децембра 2005. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ДЈЕЛАТНОСТ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ

1. Издаје се привремена лиценца Јавном предузећу Електропривреда Босне и Херцеговине д.д. - Сарајево за обављање дјелатности међународне трговине.

2. Привремена лиценца из тачке 1. ове одлуке издаје се за период од 1. јануара 2006. године до 31. децембра 2007. године.

3. Саставни дио лиценце су Услови за коришћење лиценце за обављање дјелатности међународне трговине.

4. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

Јавно предузеће Електропривреда Босне и Херцеговине д.д. - Сарајево (у даљем тексту: ЕП БиХ) поднијела је Државној регулаторној комисији за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК) захтјев број: 04-17-11782/05 од 19. аугуста 2005. године за издавање привремене лиценце за обављање дјелатности међународне трговине.

Сходно члану 7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02 и 13/03), ЕП БиХ је у обавези прибавити лиценцу за обављање дјелатности међународне трговине, према критеријумима које својим правилима и прописима одреди ДЕРК.

ДЕРК је усвојио Правилник о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 38/05) и истим постојећа лица која се баве међународном трговином обавезао да лиценцирају ову дјелатност подношењем захтјева за дојелу привремене лиценце у року од 60 дана од дана ступања на снагу правилника. У смислу члана 38. Правилника о лиценцама ДЕРК је приступио издавању исте и то по скраћеном поступку.

Захтјев ЕП БиХ је поднијет благовремено, са доказом о претходно извршеној уплати накнаде за рјешавање захтјева, на прописаним обрасцима и релевантним документима који су поднијети уз захтјев или предочени накнадно, на захтјев ДЕРК-а број: 05-28-188-4/05 од 20. септембра 2005. године, омогућавали ДЕРК-у да разумије, размотри и донесе одлуку о поднијетом захтјеву. У овом смислу, у складу са чланом 8. став 2. Правилника о лиценцама, ДЕРК је обавијестио подносиоца захтјева својим актом број: 05-28-188-8/05 од 24. октобра 2005. године.

Након прегледа и провјере свих формалних елемената захтјева, ДЕРК је могао приступити разматрању захтјева. ДЕРК је најприје, у складу са обавезом из члана 10. Правилника о лиценцама, 25. октобра 2005. године објавио у дневним новинама и на својој web страници кратко обавјештење за јавност сумирајући захтјев за лиценцу и одредио рок до 7. новембра 2005. године за достављање коментара јавности на поднијети захтјев за издавање лиценце.

ДЕРК констатује да нису достављани коментари јавности у вези са поднијетим захтјевом за дојелу привремене лиценце, нити је на јавни позив ДЕРК-а било које лице приговорило намјери ДЕРК-а да захтјев рјешава по скраћеном поступку или кандидовало свој интерес да учествује у поступку у својству умјешача.

ДЕРК је извршио провјеру података, докумената и информација приложених уз захтјев и утврдио да су исти тачни и потпуни, те да у свему свједоче о техничким, правним и финансијским могућностима подносиоца захтјева да испуни све критеријуме, услове и стандарде прописане законом и правилима и прописима ДЕРК-а за дојелу лиценце за обављање међународне трговине. ДЕРК је зато припремио почетну верзију Улова за коришћење привремене лиценце за обављање дјелатности међународне трговине. Овај документ је од 11. новембра 2005. године учињен доступним подносиоцу захтјева, као и свим другим заинтересованим члановима јавности, а омогућена им је прилика да изнесу своје коментаре и на општој расправи, обављеној 18. новембра 2005. године у сједишту ДЕРК-а у Тузли, уз претходно објављивање одговарајућег обавјештења у дневним новинама и објављивање документа на web страници ДЕРК-а.

Након што су на расправи изложени коментари размотрени, у складу са чланом 16. Правилника о лиценцама, припремљен је приједлог да се затражена привремена лиценца изда. Копија приједлога Улова је, како то и обавезују правила ДЕРК-а, достављена подносиоцу захтјева актом број: 05-28-188-16/05 од 1. децембра 2005. године. ЕП БиХ је искористила право да у остављеном року до 8. децембра 2005. године ДЕРК-у понуди своје коначне коментаре, достављене под бројем: 01-17546/05 од 8. децембра 2005. године.

Усмени и писани коментари, излагани у току поступка, представили су запажања подносиоца захтјева по његовим одређеним обавезама прописаним Уловима за коришћење привремене лиценце и ДЕРК их је темељито размотрио. Коментари у основи нису оспоравали обавезе којих ће се власник лиценце морати придржавати. Коментари су генерално сугерисали разумну усклађеност права и обавеза компаније као власника лиценце и права и обавеза институција Босне и Херцеговине које регулишу електропреносни систем у БиХ. Такођер, били су мотивисани потребом разјашњења садржаја одређених обавеза, начина и рокова њиховог извршења, те избора ефикаснијих облика комуникације између регулатора и

корисника лиценце. ДЕРК је већи дио ових запажања прихватио и извршио ревизију одредби у коначном тексту Услови, при томе, уважавајући привремени карактер лиценце, постојећу структуру електроенергетског сектора и почетни амбијент у којем ће се одвијати куповина, продаја или испорука електричне енергије када је једно од мјеста куповине, продаје или испоруке ван Босне и Херцеговине.

На основу напријед изложеног, ДЕРК је одлучио Јавном предузећу Електропривреда Босне и Херцеговине д.д. - Сарајево, као подносиоцу захтјева, издати привремену лиценцу за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом.

У складу са чланом 9.2 Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана објављивања ове одлуке.

Број: 05-28-188-18/05
22. децембра 2005. године
Тузла

Председавајући
Комисије,
Жељко Тошић, с.р.

На основу чл. 4.2, 4.7. и 7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02 и 13/03), члана 33. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и чл. 16. и 38. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 38/05), Државна регулаторна комисија за електричну енергију, на сједници одржаној 22. децембра 2005. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ДЈЕЛАТНОСТ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ

1. Издаје се привремена лиценца "Електропривреди" Републике Српске, акционарско друштво, Требиње, за обављање дјелатности међународне трговине.

2. Привремена лиценца из тачке 1. ове одлуке издаје се за период од 1. јануара 2006. године до 31. децембра 2007. године.

3. Саставни дио лиценце су Услови за коришћење лиценце за обављање дјелатности међународне трговине.

4. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

"Електропривреда" Републике Српске, акционарско друштво, Требиње (у даљем тексту: ЕРС), поднијела је Државној регулаторној комисији за електричну енергију (у даљем тексту: ДЕРК) захтјев број: 03-1136-7/05 од 18. августа 2005. године за издавање привремене лиценце за обављање дјелатности међународне трговине.

Сходно члану 7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02 и 13/03), ЕРС је у обавези да прибави лиценцу за обављање дјелатности међународне трговине, према критеријумима које својим правилима и прописима одреди ДЕРК.

ДЕРК је усвојио Правилник о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 38/05) и истим постојећа лица која се баве међународном трговином обавезао да лиценцирају ову дјелатност подношењем захтјева за додјелу привремене лиценце у року од 60 дана од дана ступања на снагу правилника. У смислу члана 38. Правилника о лиценцама, ДЕРК је приступио издавању исте и то по скраћеном поступку.

Захтјев ЕРС је поднијет благовремено, са доказом о претходно извршеној уплати накнаде за рјешавање зах-

тјева, на прописаним обрасцима и релевантним документима који су поднијети уз захтјев или предочени накнадно, на захтјев ДЕРК-а број: 05-28-189-1/05 од 20. септембра 2005. године, омогућавали ДЕРК-у да разумије, размотри и донесе одлуку о поднијетом захтјеву. У овом смислу, у складу са чланом 8. став 2. Правилника о лиценцама, ДЕРК је обавијестио подносиоца захтјева својим актом број: 05-28-189-4/05 од 24. октобра 2005. године.

Након прегледа и провере свих формалних елемената захтјева, ДЕРК је могао приступити разматрању захтјева. ДЕРК је најприје, у складу са обавезом из члана 10. Правилника о лиценцама, 25. октобра 2005. године објавио у дневним новинама и на својој web страници кратко обавјештење за јавност сумирајући захтјев за лиценцу и одредио рок до 7. новембра 2005. године за достављање коментара јавности на поднијети захтјев за издавање лиценце.

ДЕРК констатује да нису достављани коментари јавности у вези са поднијетим захтјевом за додјелу привремене лиценце, нити је на јавни позив ДЕРК-а било које лице приговорило намјери ДЕРК-а да захтјев рјешава по скраћеном поступку или кандидовало свој интерес да учествује у поступку у својству умјешача.

ДЕРК је извршио проверу података, докумената и информација приложених уз захтјев и утврдио да су исти тачни и потпуни, те да у свему свједоче о техничким, правним и финансијским могућностима подносиоца захтјева да испуни све критеријуме, услове и стандарде прописане законом и правилима и прописима ДЕРК-а за додјелу лиценце за обављање међународне трговине. ДЕРК је зато припремио почетну верзију Услови за коришћење привремене лиценце за обављање дјелатности међународне трговине. Овај документ је од 11. новембра 2005. године учињен доступним подносиоцу захтјева, као и свим другим заинтересованим члановима јавности, а омогућена им је прилика да изнесу своје коментаре и на општој расправи, обављеној 18. новембра 2005. године у сједишту ДЕРК-а у Тузли, уз претходно објављивање одговарајућег обавјештења у дневним новинама и објављивање документа на web страници ДЕРК-а.

Након што су на расправи изложени коментари размотрени, у складу са чланом 16. Правилника о лиценцама, припремљен је приједлог да се затражена привремена лиценца изда. Копија приједлога Услови је, како то и обавезују правила ДЕРК-а, достављена подносиоцу захтјева актом број: 05-28-189-7/05 од 1. децембра 2005. године. ЕРС није користила право да у остављеном року до 8. децембра 2005. године достави своје коначне коментаре.

Усмени и писани коментари, излагани у току поступка, представили су запажања подносиоца захтјева по његовим одређеним обавезама прописаним Условима за коришћење привремене лиценце и ДЕРК их је темељито размотрио. Коментари у основи нису оспоравали обавезе којих ће се власник лиценце морати придржавати. Коментари су генерално сугерисали разумну усклађеност права и обавеза компаније као власника лиценце и права и обавеза институција Босне и Херцеговине које регулишу електропреносни систем у БиХ. Такођер, били су мотивисани потребом разјашњења садржаја одређених обавеза, начина и рокова њиховог извршења, те избора ефикаснијих облика комуникације између регулатора и корисника лиценце. ДЕРК је већи дио ових запажања прихватио и извршио ревизију одредби у коначном тексту Услови, при томе, уважавајући привремени карактер лиценце, постојећу структуру електроенергетског сектора и почетни амбијент у којем ће се одвијати куповина, продаја или испорука електричне енергије када је једно од мјеста куповине, продаје или испоруке ван Босне и Херцеговине.

На основу напријед изложеног, ДЕРК је одлучио "Електропривреди" Републике Српске, акционарско друштво, Требиње, као подносиоцу захтјева, издати

привремену лиценцу за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом.

У складу са чланом 9.2 Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини, против ове одлуке може се покренути поступак пред Судом Босне и Херцеговине подношењем тужбе у року од 60 дана од дана објављивања ове одлуке.

Број: 05-28-189-8/05
22. децембра 2005. године
Тузла

Председавајући
Комисије,
Жељко Тошић, с.р.

На основу чл. 4. и 7. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02 и 13/03), и чл. 5. и 28. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 38/05), на сједници Државне регулаторне комисије за електричну енергију, одржаној 22. децембра 2005. године, донијета је

ОДЛУКА

О ПРОДУЖЕЊУ ВАЖНОСТИ ПРИВРЕМЕНИХ ЛИЦЕНЦИ

1. Продужава се важност привремених лиценци за обављање дјелатности преноса електричне енергије, како слиједи:

- привремене лиценце број: 22/04-1-001/04 од 14. јуна 2004. године, издате ЈП "Електропривреда Хрватске заједнице Херцег Босне", д.д. Мостар

- привремене лиценце број: 22/04-1-002/04 од 14. јуна 2004. године, издате ЈМДП "Електропривреда" Републике Српске, ЗДП "Електропренос", Бања Лука

- привремене лиценце број: 22/04-1-003/04 од 14. јуна 2004. године, издате ЈП "Електропривреда Босне и Херцеговине", д.д. Сарајево

2. Важност лиценци из тачке 1. ове одлуке продужава се и у периоду од 1. јануара до 31. марта 2006. године. Лиценце престају важити и прије истека периода за који су продужене почетком важења привремене лиценце за обављање дјелатности преноса електричне енергије додијелене "Електропреносу Босне и Херцеговине" а.д. Бања Лука.

3. Власник лиценце плаћа трећину кварталног износа регулаторне накнаде за дјелатност преноса електричне енергије одређене Одлуком о утврђивању регулаторне накнаде за 2006. годину.

4. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Образложење

Пред Државном регулаторном комисијом за електричну енергију (ДЕРК) у току је поступање рјешавања захтјева "Електропреноса Босне и Херцеговине" а.д. Бања Лука за додјелу привремене лиценце за обављање дјелатности преноса електричне енергије.

Уважавајући околност да подносилац захтјева још није у објективној прилици да прибави доказ о упису у одговарајући регистар правних лица у Босни и Херцеговини, то је до испуњења овог формално-правног услова и доношења коначне одлуке ДЕРК-а по поднијетом захтјеву, било неопходно обезбиједити континуитет функционисања електроенергетског система у Босни и Херцеговини продужењем важности привремених лиценци за обављање преносне дјелатности власницима лиценци који предметну дјелатност и сада обављају, а лиценце им истичу 31. децембра 2005. године.

Број: 05-28-296/05
22. децембра 2005. године
Тузла

Председавајући
Комисије,
Жељко Тошић, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
1348 Закон о боравишној такси1	1362 Правилник о условима за пренос обавеза управљања отпадом са произвођача и продавца на одговорно лице система за прикупљање отпада 9
1349 Закон о заштити од насиља у породици2	1363 Упутство о садржају студије утицаја на животну средину10
1350 Закон о измјенама и допунама Закона о министарствима5	1364 Саопштење о бројевима рачуна јавних прихода општина и градова код пословних банака12
1351 Закон о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи5	УСТАВНИ СУД БиХ
1352 Закон о измјенама и допунама Закона о приватизацији државних станова6	Одлука о меритуму број: АП 130/0415
1353 Одлука о привременом финансирању Републике Српске за 2006. годину6	Одлука о меритуму број: АП 1028/0424
1354 Одлука о прихватању задужења Републике Српске према Европској банци за обнову и развој по Пројекту обнове електродистрибуције у БиХ (ЕБРД No 35806)6	КОМИСИЈА ЗА ЉУДСКА ПРАВА ПРИ УСТАВНОМ СУДУ БиХ
1355 Одлука о потврђивању именовања главног ревизора Републике Српске7	Одлука о измјени и допуни Правила процедуре Комисије за људска права при Уставном суду Босне и Херцеговине26
1356 Одлука о потврђивању именовања замјеника главног ревизора Републике Српске7	ЦЕНТРАЛНА БАНКА БиХ
1357 Одлука о давању сагласности на Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Омбудсману Републике Српске - заштитнику људских права7	Одлука о издавању, основним обиљежјима и пуштању у оптицај кованог новца у апоенима од пет конвертибилних марака и пет пфенига27
1358 Одлука о давању сагласности на Правилник о платама, накнадама и другим примањима у Омбудсману Републике Српске - заштитнику људских права8	ДРЖАВНА РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ БиХ
1359 Закључци након разматрања Извјештаја Одбора за образовање, науку, културу и информисање Народне скупштине Републике Српске са Тематске сједнице о стању у области културе8	Одлука о утврђивању регулаторне накнаде за 2006. годину27
1360 Закључак након разматрања Нацрта закона о измјенама Закона о Центру за едукацију судија и јавних тужилаца у Републици Српској . .9	Одлука о издавању привремене лиценце за дјелатност међународне трговине електричном енергијом број: 05-28-188-18/0528
ВИЈЕЋЕ НАРОДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	Одлука о издавању привремене лиценце за дјелатност међународне трговине електричном енергијом број: 05-28-189-8/0529
1361 Одлука о промјени Устава Републике Српске . .9	Одлука о продужењу важности привремених лиценци30
	ОГЛАСНИ ДИО8 страна

Наручилац:
(назив, адреса, телефон)

Матични број _____

ЈИБ _____

ИБ (УИО) _____

Жиро-рачун _____

Преплатнички број _____

Добављач:

**ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Паве Радана 32А, Бања Лука

Матични број 1854798

ЈИБ 4400929270005

ИБ (УИО) 400929270005

жиро-рачуни: 551-001-00029639-61

562-099-00004292-34

567-162-10000010-81

НАРУЦБЕНИЦА број _____

Овим неопозиво наручујем укупно _____ примјерака **“Службеног гласника Републике Српске” за 2006. годину на језику:**

- а) српског народа _____ примјерака,**
б) хрватског народа _____ примјерака,
в) бошњачког народа _____ примјерака.

Аконтација годишње претплате износи **300,00 КМ + ПДВ** и може се уплатити у двије рате.

У цијену су урачунати трошкови поштарине.

Наруцбеницу доставити на адресу добављача.

У _____ 200__ године

М.п. и потпис

.....